

Uradni list

Evropske unije

L 335

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 48

21. december 2005

Vsebina	I	Akti, katerih objava je obvezna	
		Uredba Komisije (ES) št. 2092/2005 z dne 20. decembra 2005 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določanje vhodne cene nekaterega sadja in zelenjave	1
	★	Uredba Komisije (ES) št. 2093/2005 z dne 20. decembra 2005 o razpisu natečaja za znižanje dajatve za koruzo uvoženo v Španijo iz tretjih držav	3
	★	Uredba Komisije (ES) št. 2094/2005 z dne 20. decembra 2005 o odprtju javnega razpisa za znižanje carin pri uvozu sirka iz tretjih držav v Španijo	4
	★	Uredba Komisije (ES) št. 2095/2005 z dne 20. decembra 2005 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 2075/92 glede sporočanja podatkov o tobaku	6
	★	Uredba Komisije (ES) št. 2096/2005 z dne 20. decembra 2005 o skupnih zahtevah za izvajanje navigacijskih služb zračnega prometa ⁽¹⁾	13
	★	Uredba Komisije (ES) št. 2097/2005 z dne 20. decembra 2005 o ponovnem odprtju ribolova na severno kozico v coni NAFO 3L s plovili, ki plujejo pod litovsko zastavo	31
	★	Uredba Komisije (ES) št. 2098/2005 z dne 20. decembra 2005 o ponovnem odprtju ribolova na papalino v območju ICES IIIa za plovila, ki plujejo pod dansko zastavo	32
	★	Uredba Komisije (ES) št. 2099/2005 z dne 20. decembra 2005 o ponovnem odprtju ribolova na osliča v območjih ICES V b (vode ES), VI, VII, XII in XIV s plovili, ki plujejo pod špansko zastavo	33
	★	Uredba Komisije (ES) št. 2100/2005 z dne 20. decembra 2005 o šestdeseti spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z Osamo bin Ladnom, mrežo Al-Kaida in talibani, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 467/2001	34

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

(Nadaljevanje na naslednji strani)

Uredba Komisije (ES) št. 2101/2005 z dne 20. decembra 2005 o spremembi reprezentativnih cen in zneskov dodatnih uvoznih dajatev za nekatere proizvode v sektorju sladkorja, ki jih določa Uredba (ES) št. 1011/2005, za tržno leto 2005/2006	36
Uredba Komisije (ES) št. 2102/2005 z dne 20. decembra 2005 o določitvi cene neprečiščenega bombaža na svetovnem trgu	38

II *Akti, katerih objava ni obvezna*

Komisija

2005/919/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 14. decembra 2004 Neposredne davčne spodbude za podjetja, ki se udeležujejo sejmov v tujini** (notificirano pod dokumentarno številko C(2004) 4746)⁽¹⁾

39

2005/920/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 20. julija 2005 o državni pomoči Nemčije za mesnoprredelovalni obrat Greußener Salamifabrik GmbH** (notificirano pod dokumentarno številko C(2005) 2725)

48

Akti, sprejeti v skladu z naslovom V Pogodbe o Evropski uniji

2005/921/SZVP:

- ★ **Sklep Političnega in varnostnega odbora EUPOL Kinshasa/2/2005 z dne 22. novembra 2005 o podaljšanju mandata vodje Policijske misije EU v Kinšasi (DRK) EUPOL „Kinshasa“**

57

2005/922/SZVP:

- ★ **Sklep Političnega in varnostnega odbora EUPM/1/2005 z dne 25. novembra 2005 o imenovanju vodje misije/policijskega komisarja Policijske misije Evropske unije (EUPM) v Bosni in Hercegovini (BiH)**

58

Popravki

- Popravek Uredbe Komisije (ES) št. 2084/2005 z dne 19. decembra 2005 o uvoznih dovoljenjih za proizvode iz govejega in telečjega mesa s poreklom iz Bocvane, Kenije, Madagaskarja, Svazija, Zimbabveja in Namibije (UL L 333, 20.12.2005)

59

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Akti, katerih objava je obvezna)

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 2092/2005**z dne 20. decembra 2005****o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določanje vhodne cene nekaterega sadja in zelenjave**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 3223/94 z dne 21. decembra 1994 o podrobnih pravilih za uporabo uvoznega režima za sadje in zelenjavo ⁽¹⁾, in zlasti člena 4(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 3223/94 v skladu z rezultati večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga oblikuje merila, po katerih Komisija določa pavšalne vrednosti za uvoz iz tretjih držav, za proizvode in obdobja, predpisana v Prilogi k Uredbi.

- (2) V skladu z zgornjimi merili je treba določiti pavšalne uvozne vrednosti v višini, podani v Prilogi k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pavšalne uvozne vrednosti iz člena 4 Uredbe (ES) št. 3223/94 so določene v Prilogi k Uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 21. decembra 2005.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. decembra 2005

Za Komisijo

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 337, 24.12.1994, str. 66. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 386/2005 (UL L 62, 9.3.2005, str. 3).

PRILOGA

k Uredbi Komisije z dne 20. decembra 2005 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določanje vhodne cene nekaterega sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Tarifna oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	052	74,1
	204	51,6
	212	87,2
	999	71,0
0707 00 05	052	155,7
	204	82,1
	220	196,3
	628	155,5
	999	147,4
0709 90 70	052	149,3
	204	110,0
	999	129,7
0805 10 20	052	59,0
	204	62,2
	220	66,6
	388	33,2
	624	59,8
	999	56,2
0805 20 10	052	59,8
	204	59,3
	999	59,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	77,0
	220	36,8
	400	81,3
	464	143,2
	624	79,1
	999	83,5
0805 50 10	052	55,8
	999	55,8
0808 10 80	096	18,3
	400	86,7
	404	95,4
	720	69,0
	999	67,4
0808 20 50	052	138,4
	400	99,6
	720	42,4
	999	93,5

⁽¹⁾ Nomenklatura držav je določena z Uredbo Komisije (ES) št. 750/2005 (UL L 126, 19.5.2005, str. 12). Oznaka „999“ pomeni „drugega porekla“.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 2093/2005**z dne 20. decembra 2005****o razpisu natečaja za znižanje dajatve za koruzo uvoženo v Španijo iz tretjih držav**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

Člen 1ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1784/2003 z dne 29. september 2003 o skupni ureditvi trga za žita ⁽¹⁾, in zlasti člena 12(1) Uredbe,

1. Razpiše se natečaj za znižanje uvozne dajatve iz člena 10 (2) Uredbe (ES) št. 1784/2003 za uvoz koruze v Španijo.

ob upoštevanju naslednjega:

2. Določbe Uredbe (ES) št. 1839/95 se uporabljajo.

(1) V skladu s mednarodnimi obveznostmi Skupnosti, sklenjenih v okviru urugvajskega kroga večstranskih trgovinskih pogajanj ⁽²⁾, je Skupnost odločila za uvoz določene količine koruze v Španijo.**Člen 2**

Natečaj je razpisan do 29. junija 2006. V tem obdobju se objavijo tedenski natečaji za količine in s časovnimi roki, spodaj navedenimi v obvestilu o razpisu natečaja.

(2) Uredba Komisije (ES) št. 1839/95 z dne 26. julija 1995 o določitvi podrobnih pravil uporabe tarifnih kvot pri uvozu koruze in sirka v Španijo ter koruze na Portugalsko ⁽³⁾ uvaja posebna dodatna pravila, potrebna za izvedbo natečaja.**Člen 3**

Uvozna dovoljenja, izdana v okviru tega natečaja, so veljavna petdeset dni od dneva njihove izdaje, v smislu člena 10(4) Uredbe (ES) št. 1839/95.

(3) Zlasti z obzirom na trenutne tržne potrebe v Španiji bi bilo potrebno razpisati natečaj za znižanje uvozne dajatve za koruzo v okviru posebne ureditve za uvoz.

Člen 4

(4) Ukrepi v tej uredbi so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za žita –

Ta uredba začne veljati na dan njene objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. decembra 2005

Za Komisijo
Mariann FISCHER BOEL
Članica Komisije

⁽¹⁾ UL L 270, 21.10.2003, str. 78. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1154/2004 (UL L 187, 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ UL L 336, 23.12.1994, str. 22.

⁽³⁾ UL L 177, 28.7.1995, str. 4. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1558/2005 (UL L 249, 24.9.2005, str. 6).

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 2094/2005**z dne 20. decembra 2005****o odprtju javnega razpisa za znižanje carin pri uvozu sirka iz tretjih držav v Španijo**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

darsko leto ter za 50 % nad to kvoto. Kumulacija te ugodnosti in ugodnosti, ki izhaja iz javnega razpisa za znižanje carin pri uvozu, povzroča motnjo na španskem trgu za žita. Zato je treba to kumulacijo izključiti.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

- (5) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za žita –

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1784/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupni ureditvi trga za žita ⁽¹⁾, in zlasti člena 12(1) Uredbe,

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

ob upoštevanju naslednjega:

Člen 1

- (1) V skladu s kmetijskim sporazumom, sklenjenim v okviru urugvajskega kroga večstranskih trgovinskih pogajanj ⁽²⁾, se Skupnost obveže, da bo uvažala v Španijo določeno količino sirka.
- (2) Uredba Komisije (ES) št. 1839/95 z dne 26. julija 1995 o določitvi podrobnih pravil za uporabo tarifnih kvot za uvoz koruze in sirka v Španijo in uvoz koruze na Portugalsko ⁽³⁾ je določila posebna pravila, potrebna za izvedbo tega javnega razpisa.

1. Odpre se javni razpis za znižanje carin pri uvozu sirka v Španijo iz člena 10(2) Uredbe (ES) št. 1784/2003.

2. Določbe Uredbe (ES) št. 1839/95 se uporabljajo.

3. V okviru postopka javnega razpisa se znižanje carin pri uvozu sirka, navedeno v Prilogi II k Uredbi (ES) št. 2286/2002, ne uporablja.

Člen 2

- (3) Glede na trenutne tržne potrebe trga v Španiji je treba odpreti javni razpis za znižanje carin pri uvozu sirka.

Javni razpis je odprt do 29. junija 2006. V tem obdobju se uporablja tedenske javne razpise, za katere so količine in datumi za predložitev ponudb določeni v obvestilu o razpisu.

- (4) Uredba Sveta (ES) št. 2286/2002 z dne 10. decembra 2002 o ureditvi, ki se uporablja za kmetijske proizvode in blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov, s poreklom iz afriških, karibskih in pacifiških držav (države AKP), ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1706/98 ⁽⁴⁾ določa predvsem znižanje carin za 60 % pri uvozu sirka v okviru kvote 100 000 ton na kole-

Člen 3

Uvozna dovoljenja, izdana v okviru javnega razpisa, veljajo 50 dni od datuma izdaje, v smislu člena 10(4) Uredbe (ES) št. 1839/95.

Člen 4

Ta uredba začne veljati na dan objave v Uradnem listu Evropske unije.

⁽¹⁾ UL L 270, 21.10.2003, str. 78. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1154/2005 (UL L 187, 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ UL L 336, 23.12.1994, str. 22.

⁽³⁾ UL L 177, 28.7.1995, str. 4. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1558/2005 (UL L 249, 24.9.2005, str. 6).

⁽⁴⁾ UL L 348, 21.12.2002, str. 5.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. decembra 2005

Za Komisijo
Mariann FISCHER BOEL
Članica Komisije

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 2095/2005**z dne 20. decembra 2005****o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 2075/92 glede sporočanja podatkov o tobaku**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

(6) Zaradi jasnosti in gospodarnosti je treba Uredbo (ES) št. 604/2004 razveljaviti in jo nadomestiti z novo uredbo.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

(7) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za tobak –

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2075/92 z dne 30. junija 1992 o skupni ureditvi trga za surovi tobak ⁽¹⁾, in zlasti člena 21 Uredbe,

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

ob upoštevanju naslednjega:

Člen 1

(1) Da se Komisiji omogoči spremljanje tržnega razvoja v sektorju surovega tobaka, ki ga pokriva skupna ureditev trga, vzpostavljena z Uredbo (EGS) št. 2075/92, se od držav članic zahteva, da sporočajo potrebne informacije.

Države članice sporočijo Komisiji po elektronski pošti podatke za vsako letino, kot jih določajo Priloge IA, IB, II in III, in upoštevajo v Prilogah navedene roke.

Člen 2(2) V ta namen je bila sprejeta Uredba Komisije (ES) št. 604/2004 z dne 29. marca 2004 o sporočanju podatkov o tobaku od letine 2000 dalje ⁽²⁾.

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da jim zadevni gospodarski subjekti sporočijo podatke v ustreznih rokih.

Člen 3(3) Podatki, ki jih je treba sporočiti, morajo zagotavljati splošen pregled nad celotnim trgom Skupnosti za tobak in morajo zlasti upoštevati določbe iz Uredbe Sveta (ES) št. 1782/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ⁽³⁾ ter njena izvedbena pravila.

1. Uredba (ES) št. 604/2004 se razveljavi.

Še vedno pa se uporablja za letino 2005.

(4) Zaradi učinkovitega upravljanja je treba te podatke razporediti po skupinah sort tobaka in določiti roke za njihovo predložitev.

2. Sklicevanje na razveljavljeno uredbo se razume kot sklicevanje na to uredbo in ga je treba brati v skladu s primerjalno tabelo v Prilogi IV.

(5) Zato je primerno, da se sprejmejo določbe glede podatkov, ki jih je treba sporočiti.

Člen 4Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

⁽¹⁾ UL L 215, 30.7.1992, str. 70. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1679/2005 (UL L 271, 15.10.2005, str. 1).

⁽²⁾ UL L 97, 1.4.2004, str. 34.

⁽³⁾ UL L 270, 21.10.2003, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 118/2005 (UL L 24, 27.1.2005, str. 15).

Uporablja se od 1. januarja 2006.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. decembra 2005

Za Komisijo
Mariann FISCHER BOEL
Članica Komisije

PRILOGA IA

Podatki, ki jih je treba sporočiti Komisiji do 31. julija za zadnjo letino

Letina: Država članica prijaviteljica:

Skupno število pridelovalcev tobaka:

Število prvih pridelovalcev:

—

PRILOGA IB

Podatki, ki jih je treba sporočiti Komisiji do 31. julija za zadnjo letino

Letina: Država članica prijaviteljica:

Skupina sort:

	Država članica proizvodnje (prijaviteljica)	Država članica proizvodnje: Ime:	Država članica proizvodnje: Ime:	Država članica proizvodnje: Ime:
1. POGODBE O PRIDELOVANJU				
1.1 Število evidentiranih pogodb o pridelovanju				
1.2 Količina tobaka (v tonah) z deležem vlage iz Priloge XXVIII k Uredbi (ES) št. 1973/2004, vključena v pogodbe				
1.3 Celotna površina, vključena v pogodbe (v hektarih)				
2. PROIZVAJALCI TOBAKA				
2.1 Skupno število proizvajalcev				
2.2 Število proizvajalcev, ki spadajo v združenje proizvajalcev				
3. PODJETJA ZA PRVO PREDELAVO				
3.1 Število podjetij za prvo predelavo, ki so sklenila pogodbe o pridelovanju				
4. CENE ⁽¹⁾				
4.1 Najvišja cena za kilogram (v EUR), dogovorjena s pogodbami o pridelovanju, v ustrezni valuti brez davkov in drugih dajatev. Navedba referenčne kakovosti				
4.2 Najnižja cena za kilogram (v EUR), dogovorjena s pogodbami o pridelovanju, v ustrezni valuti brez davkov in drugih dajatev. Navedba referenčne kakovosti				

⁽¹⁾ Države članice, ki uporabljajo nacionalno valuto, uporabijo menjalni tečaj z dne 1. januarja leta zadevne letine.

PRILOGA II

Podatki, ki jih je treba sporočiti Komisiji do 30. junija leta, ki sledi letu zadnje letine

Zbirni podatki za zadevno letino

Letina: Država članica prijaviteljica:

Skupina sort:

	Država članica proizvodnje (prijaviteljica)	Država članica proizvodnje Ime:	Država članica proizvodnje Ime:	Država članica proizvodnje Ime:
1. Dobavljena količina (v tonah)				
1.1 Celotna količina surovega tobaka najnižjega kakovostnega razreda in z deležem vlage iz Priloge XXVIII k Uredbi (ES) št. 1973/2004				
1.2 Celotna količina surovega tobaka najnižjega kakovostnega razreda in z deležem vlage iz Priloge XXVIII k Uredbi (ES) št. 1973/2004, ki jo dobavijo skupine proizvajalcev				
2. Dejanska količina surovega tobaka (v tonah) najnižjega kakovostnega razreda, dobavljena pred prilagoditvijo teže na podlagi deleža vlage				
3. Povprečna cena (EUR/kg) brez davkov in drugih dajatev, ki jo plačajo podjetja za prvo predelavo ⁽¹⁾				

⁽¹⁾ Države članice, ki uporabljajo svojo nacionalno valuto, uporabijo menjalni tečaj z dne 1. januarja koledarskega leta po letini.

PRILOGA IV

Primerjalna tabela

Uredba (ES) št. 604/2004	Ta uredba
Člena 1 in 2	Člena 1 in 2
Člen 3	—
Člen 4	Člen 3
Člen 5	Člen 4
Priloge I, II in III	Priloge IB, II in III
—	Priloga IA
Priloga IV	—
Priloga V	Priloga IV

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 2096/2005
z dne 20. decembra 2005
o skupnih zahtevah za izvajanje navigacijskih služb zračnega prometa
(Besedilo velja za EGP)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

Skupne zahteve ne smejo vključevati vojaških dejavnosti in usposabljanja v okviru področja uporabe člena 1(2) Uredbe (ES) št. 549/2004.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 550/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o izvajanju navigacijskih služb zračnega prometa na enotnem evropskem nebu (uredba o izvajanju služb) ⁽¹⁾, in zlasti členov 4 in 6 Uredbe,

- (4) Opredelitev skupnih zahtev za izvajanje navigacijskih služb zračnega prometa mora ustrezno upoštevati pravni položaj izvajalcev navigacijskih služb zračnega prometa v državah članicah. Ob tem, ko dejavnosti organizacije niso le izvajanje navigacijskih služb zračnega prometa, se skupne zahteve, ki se določijo v skladu s členom 6 Uredbe (ES) št. 550/2004, ne smejo uporabljati za takšne druge dejavnosti in za sredstva, dodeljena za dejavnosti zunaj izvajanja navigacijskih služb zračnega prometa, razen če ni določeno drugače.

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu z Uredbo (ES) št. 550/2004, mora Komisija določiti skupne zahteve za izvajanje navigacijskih služb zračnega prometa po vsej Skupnosti. Uredba, ki se neposredno uporablja je najustreznejše sredstvo za ta namen.

(2) Izvajanje navigacijskih služb zračnega prometa znotraj Skupnosti morajo certificirati države članice. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa, ki izpolnjujejo skupne zahteve, morajo prejeti dovoljenje v skladu s členom 7 Uredbe (ES) št. 550/2004. Tisti izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa, ki lahko obratujejo brez dovoljenja, si morajo prizadevati za zagotovitev največje možne skladnosti s skupnimi zahtevami glede na njihov pravni status.

(3) Uporaba skupnih zahtev, določenih v skladu s členom 6 Uredbe (ES) št. 550/2004, ne sme posegati v suverenost držav članic nad njihovim zračnim prostorom in zahteve držav članic v zvezi z javnim redom, javno varnostjo in obrambnimi zadevami, kot je določeno v členu 13 Uredbe (ES) št. 549/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o določitvi okvira za oblikovanje enotnega evropskega neba (okvirna uredba) ⁽²⁾.

(5) Uporaba skupnih zahtev za izvajalce navigacijskih služb zračnega prometa mora biti sorazmerna s tveganjem, povezanim s posebnimi lastnostmi vsake službe, kot sta število ter/ali vrsta in značilnosti postopkov zračnega prometa. Če se nekateri izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa odločijo, da ne izkoristijo priložnosti za izvajanje čezmejnih služb in se zato odpovejo pravici do vzajemnega priznavanja znotraj enotnega evropskega neba, mora biti nacionalni nadzorni organ pooblaščen, da tem izvajalcem na sorazmeren način omogoči upoštevanje nekaterih splošnih zahtev za izvajanje navigacijskih služb oziroma nekaterih posebnih zahtev za izvajanje služb zračnega prometa. Zato morajo pogoji, priloženi dovoljenju, izražati vrsto in obseg odstopanja.

(6) Da se zagotovi pravilno delovanje sistema certificiranja, morajo države članice Komisiji predložiti vse ustrezne podatke o odstopanjih, ki jih v zvezi z njihovimi letnimi poročili odobri njihov nacionalni nadzorni organ.

(7) Ni nujno, da za različne vrste navigacijskih služb zračnega prometa veljajo enake zahteve. Zato je treba skupne zahteve prilagoditi posebnim lastnostim vsake vrste službe.

(8) Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa morajo imeti dokazilo skladnosti za čas veljavnosti dovoljenja in za vse obravnavane službe.

⁽¹⁾ UL L 96, 31.3.2004, str. 10.

⁽²⁾ UL L 96, 31.3.2004, str. 1.

- (9) Da se zagotovi učinkovita uporaba skupnih zahtev, se mora vzpostaviti sistem rednega pregledovanja ter nadzovanja skladnosti s temi skupnimi zahtevami in pogoji iz dovoljenja. Nacionalni nadzorni organ mora letno pred izdajo dovoljenja preučiti ustreznost izvajalca in oceniti stalno skladnost izvajalcev navigacijskih služb zračnega prometa, ki jih certificira. Zato mora vzpostaviti in vsako leto posodabljeni okvirni inšpekcijski program, ki vključuje vse certificirane izvajalce, na podlagi ocenitve tveganja. Program mora omogočati pregled vseh ustreznih delov izvajalcev navigacijskih služb v razumnem časovnem okviru. Pri ocenjevanju skladnosti pooblaščenih izvajalcev služb zračnega prometa in meteoroloških služb mora imeti nacionalni nadzorni organ pravico do preverjanja ustreznih zahtev, ki izvirajo iz mednarodnih obveznosti zadevne države članice.
- (10) Medsebojni pregledi nacionalnih nadzornih organov morajo poglobiti skupni pristop k nadzoru izvajalcev navigacijskih služb zračnega prometa po vsej Skupnosti. Komisija mora, v sodelovanju z državami članicami, poskrbeti za te medsebojne preglede, ki morajo biti usklajeni z dejavnostmi v okviru Eurocontrolovega Programa ESARR za spremljanje in podporo izvajanja (EPSPI) in Revizijskega programa za splošni nadzor varnosti (RPSNV), ki ga izvaja Mednarodna organizacija civilnega letalstva (ICAO). S tem se bo izognilo podvajanju dela. Da se med medsebojnim pregledom omogoči izmenjava izkušenj in najboljša praksa, morajo državni strokovnjaki po možnosti izhajati iz nacionalnega nadzornega organa ali priznane organizacije.
- (11) Eurocontrol je sestavil varnostne predpise (ESARR), ki so najbolj pomembni za varno izvajanje služb zračnega prometa. V skladu z Uredbo (ES) št. 550/2004 mora Komisija prepoznati in sprejeti ustrezne določbe ESARR 3 o uporabi sistemov obvladovanja varnosti s strani izvajalcev služb vodenja zračnega prometa (VZP), ESARR 4 o oceni in ublažitvi tveganja pri VZP ter ESARR 5 o osebju služb VZP, zahtevah za tehnično vodstvo in osebje, ki izvaja naloge v zvezi z varnostjo obratovanja. V skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 550/2004 je Komisija predstavila predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o dovoljenju Skupnosti za delo kontrolorja zračnega prometa⁽¹⁾, ki pokriva določbe varnostnega predpisa ESARR 5 za kontrolorje zračnega prometa. Zato ni primerno, da se v tej uredbi te določbe ponovijo. Vseeno je treba vključiti določbe, ki zavezujejo nacionalni nadzorni organ, da ta preveri, ali ima osebje izvajalca služb zračnega prometa, še posebno kontrolorji zračnega prometa, ustrezna spričevala, če je to potrebno.
- (12) Ni primerno, da se v tej uredbi ponovijo določbe ESSAR 2 o poročanju in oceni dogodkov v zvezi z varnostjo pri VZP iz Direktive Sveta 94/56/ES z dne 21. novembra 1994 o določitvi temeljnih načel za vodenje preiskav nesreč in incidentov v civilnem letalstvu⁽²⁾ ter Direktive 2003/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2003 o poročanju o dogodkih v civilnem letalstvu⁽³⁾. Vseeno morajo nove določbe o dogodkih v zvezi z varnostjo uvesti, da nacionalni nadzorni organ preveri, ali izvajalec služb zračnega prometa in tudi izvajalec služb v zvezi s komunikacijo, navigacijo in nadziranjem upoštevatva zahtevano ureditev za vključitev poročanja in ocene takšnih dogodkov v zvezi z varnostjo. Ustrezne določbe ESARR 1 o nadzoru varnosti pri VZP in ESARR 6 o programski opremi pri sistemih VZP morajo biti prepoznane in sprejete v posebnih predpisih Skupnosti.
- (13) Še zlasti je treba priznati, da je prvič, obvladovanje varnosti tista funkcija služb zračnega prometa, ki zagotavlja, da so bila prepoznana, ocenjena in zadostno ublažena vsa varnostna tveganja ter drugič, da bo formalen in sistematičen pristop k varnemu upravljanju na viden in sledljiv način čim bolj povečal varnostne koristi. Komisija mora posodobiti in nadalje natančneje določiti varnostne zahteve, ki se uporabljajo za službe zračnega prometa te uredbe, da se zagotovi največja mogoča raven varnosti brez poseganja v prihodnjo vlogo Evropske agencije za varnost v letalstvu na tem področju.
- (14) Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa morajo delovati v skladu z ustreznimi standardi ICAO. Za olajšanje čezmejnega izvajanja služb morajo države članice in Komisija, v tesnem sodelovanju z Eurocontrolom, poskušati čim bolj zmanjšati razlike med državami članicami pri uporabi standardov ICAO na področju navigacijskih služb zračnega prometa, da se doseže skupni niz standardov med državami članicami znotraj enotnega evropskega neba in še zlasti za razvoj skupnih pravil zračnega prometa.

⁽¹⁾ COM(2004) 473, še ni objavljeno v UL.

⁽²⁾ UL L 319, 12.12.1994, str. 14.

⁽³⁾ UL L 167, 4.7.2003, str. 23.

- (15) Različni državni sporazumi v zvezi z odgovornostjo izvajalcev navigacijskih služb zračnega prometa ne smejo preprečiti sodelovanja v sporazumih o izvajanju čezmejnih služb, potem ko so uredili kritje izgub pri škodi, ki izvira iz odgovornosti v skladu z veljavnim pravom. Uporabljena metoda mora biti v skladu z nacionalnimi pravnimi zahtevami. Države članice, ki omogočajo izvajanje navigacijskih služb zračnega prometa v vsem ali delnem zračnem prostoru, za katerega so odgovorne, brez certificiranja v skladu z Uredbo (ES) št. 550/2004, morajo kriti odgovornosti teh izvajalcev.
- (b) ESARR 4 o oceni in ublažitvi tveganja pri vodenju zračnega prometa z dne 5. aprila 2001;
- (c) ESARR 5 o osebju služb VZP, zahtevah za tehnično vodstvo in osebje, ki izvaja naloge v zvezi z varnostjo obratovanja, z dne 11. aprila 2002.

Člen 2

Opredelitve pojmov

- (16) Medtem ko varnostni predpis ESARR 4 opredeljuje najvišjo sprejemljivo verjetnost za neposredno prispevanje VZP k nesrečam v regiji, ki jo pokriva Evropska konferenca civilnega letalstva, najvišje sprejemljive verjetnosti za vse stopnje resnosti še niso bile določene. Države članice in Komisija morajo, skupaj z Eurocontrolom, dopolniti in posodobiti te verjetnosti ter razviti mehanizme za njihovo uporabo v različnih okoljih.
- (17) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Odbora za enotno nebo, ustanovljenega s členom 5 Uredbe (ES) št. 549/2004 –
1. Za namene te uredbe se uporabljajo opredelitve pojmov, ki jih določa Uredba (ES) št. 549/2004.
2. Poleg opredelitev pojmov iz odstavka 1 veljajo naslednje opredelitve pojmov:
- (a) „delo v zraku“ pomeni dejavnost zrakoplova, v kateri se zrakoplov uporablja za specializirane storitve, na primer za kmetijstvo, gradbeništvo, fotografiranje, geodetske storitve, opazovanje in patroljiranje, iskanje in reševanje ali oglaševanje v zraku;

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet in področje uporabe

Ta uredba določa skupne zahteve za izvajanje navigacijskih služb zračnega prometa. Razen če Prilogi I in II določata drugače, te skupne zahteve ne veljajo za:

- (a) druge dejavnosti, razen izvajanja služb zračnega prometa, ki jih opravlja izvajalec;
- (b) sredstva, dodeljena za dejavnosti zunaj izvajanja navigacijskih služb zračnega prometa.
- (a) ESARR 3 o uporabi sistemov obvladovanja varnosti s strani izvajalcev služb vodenja zračnega prometa (VZP) z dne 17. julija 2000;
- (b) „komercialni zračni promet“ pomeni kakršno koli dejavnost zrakoplova, ki vključuje prevoz potnikov, tovora ali pošte za najem ali plačilo;
- (c) „funkcionalni sistem“ pomeni združitev sistemov, postopkov in človeških virov za izvajanje funkcij v zvezi z vodenjem zračnega prometa;
- (d) „splošno letalstvo“ pomeni kakršno koli dejavnost civilnega letalstva, razen rednega zračnega prevoza in čarterskega zračnega prevoza za najem ali plačilo;
- (e) „nacionalni nadzorni organ“ pomeni organ ali organe, ki jih imenujejo ali ustanovijo države članice kot svoj nacionalni organ v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 549/2004;
- (f) „nevarnost“ pomeni vsako stanje, dogodek ali okoliščino, ki bi lahko povzročili nesrečo;
- (g) „izvajalska organizacija“ pomeni organizacijo, ki je odgovorna za izvajanje tehničnega vodstva in služb, ki podpirajo zračni promet, komunikacijo, navigacijo ali nadziranje;

(h) „tveganje“ pomeni združitev skupne verjetnosti ali pogostnosti pojavljanja škodljivih učinkov, ki so posledica nevarnosti, in resnosti teh učinkov;

(i) „zagotavljanje varnosti“ pomeni vse načrtovane in sistematizirane dejavnosti, potrebne za zagotovitev ustreznega zaupanja, da dosežajo izdelek, služba, organizacija ali funkcionalni sistem zadovoljivo ali sprejemljivo varnost;

(j) „varnostni cilj“ pomeni kakovostno ali količinsko navedbo, ki opredeljuje največjo pogostnost ali verjetnost, pri kateri se lahko pričakuje nevarnost;

(k) „varnostna zahteva“ pomeni sredstva za ublažitev tveganja, opredeljena s strategijo ublažitve tveganja, ki dosega poseben varnostni cilj, vključno z organizacijskimi, operativnimi, funkcijskimi zahtevami, zahtevami za zmogljivost in medoperativnost ali okoljskimi značilnostmi;

(l) „službe“ pomenijo navigacijsko službo zračnega prometa ali niz navigacijskih služb zračnega prometa.

3. „Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa“ vključuje tudi organizacijo, ki je vložila vlogo za dovoljenje za izvajanje takšnih storitev.

Člen 3

Dodelitev dovoljenj

1. Da se pridobijo potrebna dovoljenja za izvajanje navigacijskih služb zračnega prometa, in brez poseganja v člen 7(5) Uredbe (ES) št. 550/2004, ravnajo izvajalci navigacijskih služb v skladu s splošnimi skupnimi zahtevami, določenimi v Prilogi I, in tudi s posebnimi dodatnimi zahtevami, določenimi v Prilogah II do V k tej uredbi, glede na vrsto službe, ki jo izvajajo, pri čemer veljajo odstopanja iz člena 4.

2. Nacionalni nadzorni organ preveri skladnost izvajalca navigacijske službe zračnega prometa s splošnimi zahtevami pred izdajo dovoljenja temu izvajalcu.

3. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora izpolnjevati skupne zahteve najpozneje do izdaje dovoljenja v skladu s členom 7 Uredbe (ES) št. 550/2004.

Člen 4

Odstopanja

1. Z odstopanjem od določb člena 3(1) se lahko nekateri izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa odločijo, da ne bodo izkoristili priložnosti za izvajanje čezmejnih služb, in se lahko odpovejo pravici do vzajemnega priznavanja znotraj enotnega evropskega neba.

V teh okoliščinah lahko zaprosijo za dovoljenje, ki je omejeno na zračni prostor, za katerega je odgovorna država članica iz člena 7(2) Uredbe (ES) št. 550/2004.

Za takšno vlogo izvaja izvajalec služb zračnega prometa službe ali načrtuje njihovo izvajanje le ob upoštevanju ene ali več naslednjih kategorij:

(a) splošno letalstvo;

(b) delo v zraku;

(c) komercialni zračni promet, omejen na zrakoplove z manj kot 10 tonami najvišje vzletne mase ali manj kot 20 sedeži;

(d) komercialni zračni promet z manj kot 10 000 premikov na leto, ne glede na najvišjo vzletno maso in število letalskih sedežev, pri čemer se „premiški“ štejejo kot vsota vzletov in pristankov in se izračuna kot povprečje preteklih treh let.

Da bi lahko vložil takšno vlogo, ima izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa, ki ni izvajalec služb zračnega prometa, bruto promet 1 000 000 EUR na leto ali manj glede na službe, ki jih izvaja ali načrtuje, da jih bo izvajal.

Kjer, zaradi objektivnih praktičnih razlogov, izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa ne more predložiti dokazil, da izpolnjuje ta merila, lahko nacionalni nadzorni organ sprejme podobne podatke ali napovedi v zvezi z mejnimi pragovi iz tretjega in četrtega pododstavka.

Istočasno, ob oddaji vloge predloži izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa nacionalnemu nadzornemu organu ustrežna dokazila v zvezi z izbirnimi merili.

2. Nacionalni nadzorni organ lahko odobri posebna odstopanja prosilcem, ki izpolnjujejo merila iz odstavka 1, sorazmerno z njihovim prispevkom k vodenju zračnega prometa v zračnem prostoru, za katerega je odgovorna država članica.

Ta odstopanja lahko veljajo le za zahteve iz Priloge I z naslednjimi izjemami:

(a) del 1 tehnična in operativna usposobljenost in zmogljivost;

(b) del 3.1 obvladovanje varnosti;

(c) del 5 človeški viri;

(d) del 8.1 odprto in pregledno izvajanje služb.

3. Razen odstopanj iz odstavka 2 lahko nacionalni nadzorni organ odobri odstopanja prosilcem, ki izvajajo letališke službe v zvezi z informacijami o letih z ne več kot enim delovnim mestom na katerem koli letališču. To stori sorazmerno z vlagateljevim prispevkom k vodenju zračnega prometa v zračnem prostoru, za katerega je odgovorna država članica.

Ta odstopanja lahko veljajo le za naslednje zahteve iz dela 3 Priloge II:

(a) odgovornost za obvladovanje varnosti ter zunanje službe in oskrbo (iz dela 3.1.2);

(b) varnostni pregledi (iz dela 3.1.3);

(c) varnostne zahteve za oceno in ublažitev tveganja v zvezi s spremembami (del 3.2).

4. Odstopanja se ne odobrijo v zvezi z zahtevami iz Prilog III, IV ali V.

5. V skladu s Prilogo II Uredbe (ES) št. 550/2004 nacionalni nadzorni organ:

(a) določi vrsto in obseg odstopanja z navedbo pravne podlage v pogojih, priloženih dovoljenju;

(b) omeji časovno veljavnost dovoljenja in

(c) spremlja, ali so izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa še vedno upravičeni do odstopanja.

Člen 5

Prikaz skladnosti

1. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa predloži na zahtevo nacionalnega nadzornega organa vsa potrebna dokazila za prikaz skladnosti z veljavnimi skupnimi zahtevami. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa lahko obstoječe podatke uporablja v največji možni meri.

2. Pooblaščen izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa obvesti nacionalni nadzorni organ o načrtovanih spremembah izvajanja služb, ki lahko vplivajo na skladnost z veljavnimi skupnimi zahtevami ali pogoji, priloženimi dovoljenju.

3. Pooblaščen izvajalec služb zračnega prometa obvesti nacionalni nadzorni organ o načrtovanih spremembah v zvezi z varnostjo pri izvajanju služb zračnega prometa.

4. Kjer pooblaščen izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa ne izpolnjuje več veljavnih skupnih zahtev ali pogojev, priloženih dovoljenju, sprejme pristojni nacionalni nadzorni organ odločitev v časovnem obdobju, ki ne presega enega meseca. S to odločitvijo zahteva nacionalni nadzorni organ, da sprejme izvajalec navigacijskih služb korektivne ukrepe.

O tej odločitvi je takoj obveščen zadevni izvajalec navigacijskih služb letalskega prometa.

Nacionalni nadzorni organ preveri pred obvestilom zadevnega izvajalca navigacijskih služb letalskega prometa o odobritvi, da so bili korektivni ukrepi izvedeni. Kjer nacionalni nadzorni organ ugotovi, da korektivni ukrepi v dogovorjenem roku niso bili pravilno izvedeni, sprejme ustrezne izvršilne ukrepe v skladu s členom 7(7) Uredbe (ES) št. 550/2004 in členom 9 Uredbe (ES) št. 549/2004, pri čemer upošteva potrebe za zagotovitev neprekinjenosti služb.

Člen 6**Olajšanje nadzora skladnosti**

V skladu s členom 2(2) Uredbe (ES) št. 550/2004 olajšajo izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa inšpekcijske preglede in nadzori s strani nacionalnega nadzornega organa ali priznane organizacije, ki deluje v imenu slednjega, vključno z obiski krajev in obiski brez predhodnega obvestila.

Pooblaščen osebe so pristojne:

- (a) da pregledajo ustrezno dokumentacijo, podatke, postopke in kakršen koli drug material, ustrezen za izvajanje navigacijskih služb zračnega prometa;
- (b) da naredijo kopije ali izvlečke takšne dokumentacije, podatkov, postopkov in drugega materiala;
- (c) da na kraju samem zahtevajo ustno pojasnilo;
- (d) da vstopijo v ustrezne prostore, zemljišča in transportna sredstva.

Takšni inšpekcijski pregledi in nadzori se v državi članici izvajajo v skladu s pravnimi predpisi te države članice.

Člen 7**Stalna skladnost**

Nacionalni nadzorni organ na podlagi razpoložljivih dokazil spremlja vsako leto stalno skladnost izvajalcev navigacijskih služb zračnega prometa, ki jo je certificiral.

Zato nacionalni nadzorni organ vzpostavi in vsako leto posodablja okvirni inšpekcijski program, ki vključuje vse izvajalce, certificirane na podlagi ocenitve tveganja v zvezi z različnimi dejavnostmi, ki so del izvajanih služb. Pred vzpostavitvijo takšnega programa se posvetuje z zadevnimi izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa in katerim koli drugim zadevnim nacionalnim nadzornim organom, kjer je primerno.

Program navaja predvideni časovni razmik inšpekcijskih pregledov različnih krajev.

Člen 8**Varnostni predpisi za tehnično vodstvo in osebje**

V zvezi z določbo o službah za zračni promet, komunikacijo, navigacijo ali nadziranje nacionalni nadzorni organ ali kateri koli drugi organ, ki ga določi država članica za izvajanje te naloge:

- (a) izda ustrezne varnostne predpise za tehnično vodstvo in osebje, ki izvaja naloge v zvezi z varnostjo obratovanja;
- (b) zagotovi ustrezen in primeren nadzor varnosti v zvezi s tehničnim vodstvom in osebjem, ki ga določi katera koli izvajalska organizacija za izvajanje nalog v zvezi z varnostjo obratovanja;
- (c) upravičeno in po ustrezni poizvedbi sprejme primerne ukrepe v zvezi z izvajalsko organizacijo ter/ali njenim tehničnim vodstvom in osebjem, ki ne ravna v skladu z določbami iz dela 3.3 Priloge II;
- (d) preveri, da so zagotovljene ustrezne metode, s katerimi se zagotovi, da tretje stranke, katerim so dodeljene naloge v zvezi z varnostjo obratovanja, izpolnjujejo določbe iz dela 3.3 Priloge II.

Člen 9**Postopek medsebojnega pregleda**

1. Komisija v sodelovanju z državami članicami organizira medsebojne preglede nacionalnih nadzornih organov v skladu z odstavki 2 do 6.

2. Medsebojni pregled izvede skupina nacionalnih strokovnjakov. Skupino sestavljajo strokovnjaki iz vsaj treh različnih držav članic. Strokovnjaki ne sodelujejo v medsebojnih pregledih v državah članicah, v katerih so zaposleni. Komisija ustanovi in vzdržuje združenje nacionalnih strokovnjakov, določenih s strani držav članic, ki vključuje vse vidike skupnih zahtev, kot so navedene v členu 6 Uredbe (ES) št. 550/2004.

3. Ne manj kot tri mesece pred medsebojnim pregledom obvesti Komisija državo članico in zadevni nacionalni nadzorni organ o pregledu, datumu pregleda in identiteti strokovnjakov, ki bodo v njem sodelovali.

Država članica, katere nacionalni nadzorni organ se pregleduje, odobri skupino strokovnjakov, preden se lahko izvede pregled.

4. V treh mesecih po pregledu pripravi skupina za pregled soglasno poročilo, ki lahko vsebuje priporočila. Komisija skliče sejo s strokovnjaki in nacionalnim nadzornim organom, na kateri se obravnava poročilo.

5. Komisija pošlje poročilo zadevni državi članici. Ta lahko, v treh mesecih po prejetju poročila, predloži pripombe; navedene

pripombe vključujejo, kjer je ustrezno, ukrepe, ki jih je sprejela ali jih namerava sprejeti v danem roku kot odgovor na pregled.

Če ni bilo z zadevno državo članico dogovorjeno drugače, se poročilo o pregledu in nadaljnja poročila ne objavijo.

6. Komisija prek Odbora za enotno nebo enkrat na leto obvesti države članice o glavnih ugotovitvah teh pregledov.

Člen 10

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. decembra 2005

Za Komisijo
Jacques BARROT
Podpredsednik

PRILOGA I

SPLOŠNE ZAHTEVE ZA IZVAJANJE NAVIGACIJSKIH SLUŽB ZRAČNEGA PROMETA

1. TEHNIČNA IN OPERATIVNA USPOSOBLJENOST TER ZMOGLJIVOST

Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa je sposoben izvajati službe na varen, učinkovit, nepretrgan in trajno-sten način v skladu s kakršno koli stopnjo skupnega povpraševanja po danem zračnem prostoru. Za ta namen ohranja ustrezno tehnično in operativno zmogljivost ter strokovno znanje.

2. ORGANIZACIJSKA STRUKTURA IN UPRAVLJANJE

2.1 **Organizacijska struktura**

Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa ustanovi in vodi svojo organizacijo v skladu s strukturo, ki podpira varno, učinkovito in nepretrgano izvajanje služb.

Organizacijska struktura določa:

- (a) pristojnost, dolžnosti in odgovornosti imenovanih imetnikov delovnih mest, še zlasti vodstvenega osebja, odgovornega za funkcije v zvezi z varnostjo, kakovostjo, varstvom, financami in človeškimi viri;
- (b) razmerje in hierarhična struktura med različnimi deli in postopki organizacije.

2.2 **Organizacijsko vodenje**

Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa izdelava poslovni načrt, ki pokriva obdobje najmanj petih let. Poslovni načrt:

- (a) določa splošne cilje izvajalca navigacijskih služb zračnega prometa in njegovo strategijo za doseganje teh ciljev v skladu s katerim koli splošnim dolgoročnejšim načrtom izvajalca in z ustreznimi zahtevami Skupnosti, pomembnimi za razvoj infrastrukture ali druge tehnologije;
- (b) vključuje ustrezne cilje učinkovitosti v zvezi s kakovostjo in ravnijo storitev, varnosti in stroškovne učinkovitosti.

Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa predloži letni načrt za prihodnje leto, ki nadalje določa značilnosti poslovnega načrta in opisuje kakršne koli spremembe.

Letni načrt pokriva naslednje določbe o ravni in kakovosti storitev, kot so pričakovana raven zmogljivosti, varnosti in nastalih zamud letov, ter določbe o finančnem režimu:

- (a) podatki o izvajanju nove infrastrukture ali drugih razvojnih dosežkov in izjava o njihovem prispevku k izboljšanju ravni in kakovosti storitev;
- (b) kazalci učinkovitosti za razumno oceno ravni in kakovosti storitev;
- (c) pričakovani kratkoročni finančni položaj izvajalca služb in kakršne koli spremembe poslovnega načrta ali vplivi nanj.

3. OBVLADOVANJE VARNOSTI IN UPRAVLJANJE KAKOVOSTI

3.1 **Obvladovanje varnosti**

Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa upravlja z varnostjo vseh svojih služb. Pri tem vzpostavi formalne povezave z vsemi interesnimi skupinami, ki bi lahko neposredno vplivale na varnost njegovih služb.

3.2 **Sistem upravljanja kakovosti**

Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa vzpostavi najpozneje 2 leti po začetku veljavnosti te uredbe sistem upravljanja kakovosti, ki vključuje vse navigacijske službe zračnega prometa, ki jih izvaja, v skladu z naslednjimi načeli. Izvajalec:

- (a) opredeli politiko kakovosti na način čim boljše zadovoljitve potreb različnih uporabnikov;

- (b) vzpostavi program za zagotavljanje kakovosti, ki vključuje postopke za ugotovitev skladnosti vseh dejavnosti z veljavnimi zahtevami, standardi in postopki;
- (c) predloži dokazila o delovanju sistema kakovosti v obliki priročnikov in dokumentov spremljanja;
- (d) imenuje predstavnike vodstva za spremljanje skladnosti s postopki, in njihove ustreznosti, da se zagotovi varnost in učinkovitost operativnih postopkov;
- (e) izvaja preglede sistema kakovosti in sprejme ustrezne sanacijske ukrepe.

Dovoljenje EN ISO 9001, ki ga izda ustrezno pooblaščen organizacija in vključuje izvajalčeve navigacijske službe zračnega prometa, velja za zadostno dokazilo skladnosti. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa je na zahtevo nacionalnega nadzornega organa pripravljen predložiti dokumentacijo v zvezi z izdajo dovoljenja.

3.3 Priročniki

Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa zagotavlja in vodi posodobljene priročnike v zvezi z izvajanjem služb, ki so namenjeni uporabi in vodstvu osebja. Zagotavlja, da:

- (a) priročniki vključujejo napotke in podatke, ki jih osebje potrebuje za izvajanje nalog;
- (b) so ustrezni deli priročnikov dostopni ustreznemu osebju;
- (c) je osebje hitro obveščeno o spremembah priročnika v zvezi z nalogami in o začetku veljavnosti teh sprememb.

4. VARSTVO

Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa vzpostavi sistem upravljanja varstva za zagotovitev:

- (a) varstva objektov, naprav in osebja, s čimer se prepreči nezakonito vmešavanje v izvajanje služb;
- (b) varstva operativnih podatkov, ki jih prejme, predloži ali kako drugače uporabi, tako da je dostop do njih omejen in omogočen le pooblaščenim.

Sistem upravljanja varstva opredeljuje:

- (a) postopke v zvezi z oceno in ublažitvijo tveganja za varstvo, spremljanjem in izboljšanjem varstva, pregledi varstva in razširjanjem pridobljenih novih spoznanj;
- (b) dodeljena sredstva za odkrivanje kršitev varstva in opozarjanje osebja z ustreznimi opozorili;
- (c) sredstva za obvladovanje posledic kršitev varstva ter identificiranje obnovitvenih ukrepov in postopkov za ublažitev, s katerimi se prepreči ponovna pojavitev.

Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa zagotovi varnostno preverjanje osebja, kjer je primerno, ter se uskladi z ustreznimi civilnimi in vojaškimi organi za zagotovitev varstva objektov in naprav, osebja ter podatkov.

5. ČLOVEŠKI VIRI

Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa zaposli ustrezno usposobljeno osebje, da zagotovi varno, učinkovito, nepretrgano in trajnostno izvajanje svojih služb. V zvezi s tem oblikuje politiko zaposlovanja in usposabljanja osebja.

6. FINANČNA MOČ

6.1 Gospodarska in finančna zmogljivost

Izvajalec navigacijskih storitev je sposoben izpolnjevati finančne obveznosti, kot so fiksni in variabilni stroški poslovanja ali stroški kapitalskih naložb. Uporablja ustrezen sistem stroškovnega računovodstva. Sposobnost dokaže z letnim načrtom iz dela 2.2 te priloge ter z bilancami stanja in računi na podlagi svojega statuta.

6.2 Finančna revizija

V skladu s členom 12(2) Uredbe (ES) št. 550/2004 dokaže izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa, da je redno v postopku neodvisne revizije.

7. KRITJE ODGOVORNOSTI IN ZAVAROVALNO KRITJE

Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa ima pripravljen režim za kritje odgovornosti, ki izhajajo iz veljavne zakonodaje.

Uporabljena metoda za pridobitev kritja ustreza zadevni možni izgubi in škodi, ob upoštevanju pravnega položaja izvajalca navigacijskih služb zračnega prometa in stopnje razpoložljivega kritja za komercialno zavarovanje.

Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa, ki koristi službe drugega izvajalca navigacijskih služb zračnega prometa, zagotovi, da sporazumi vključujejo razdelitev odgovornosti med njiju.

8. KAKOVOST SLUŽB

8.1 Odprto in pregledno izvajanje služb

Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa izvaja službe na odprt in pregleden način. Objavi pogoje v zvezi z dostopom do služb in uvede postopek rednega formalnega posvetovanja z uporabniki služb, ki je lahko skupno ali posamično, vsaj enkrat na leto.

Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa ne sme razlikovati na podlagi državljanstva ali identitete uporabnika ali kategorije uporabnikov v skladu z veljavno zakonodajo Skupnosti.

8.2 Načrti ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih

Najpozneje eno leto po izdaji dovoljenja ima izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa za vse službe, ki jih izvaja, pripravljene načrte ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih, katerih posledica je znatno poslabšanje ali prekinitvev služb.

9. ZAHTEVE ZA POROČANJE

Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa predloži nacionalnemu nadzornemu organu letno poročilo o dejavnostih. To poročilo vključuje finančne rezultate brez poseganja v člen 12 Uredbe (ES) št. 550/2004, operativne zmogljivosti ter katere koli druge pomembne dejavnosti in razvojne dosežke še zlasti na področju varnosti.

Letno poročilo vključuje vsaj:

- oceno ravni in kakovosti služb, ki se izvajajo, ter ravni zagotovljene varnosti,
- učinkovitost izvajalca navigacijskih služb zračnega prometa v primerjavi s cilji učinkovitosti iz poslovnega načrta, ki usklajuje dejansko uspešnost z letnim načrtom prek kazalcev učinkovitosti iz letnega načrta,
- razvojne dosežke pri poslovanju in infrastrukturi,
- finančne rezultate, če niso objavljeni posebej v skladu s členom 12(1) Uredbe (ES) št. 550/2004,
- podatke o postopku formalnega posvetovanja z uporabniki služb,
- podatke o politiki človeških virov.

Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa omogoči, da je vsebina letnega poročila dostopna javnosti pod pogoji, ki jih določi nacionalni nadzorni organ v skladu z nacionalno zakonodajo.

PRILOGA II

POSEBNE ZAHTEVE ZA IZVAJANJE SLUŽB ZRAČNEGA PROMETA

1. LASTNIŠTVO

Izvajalec služb zračnega prometa jasno navede nacionalnemu nadzornemu organu iz člena 7(2) (ES) št. 550/2004:

- pravni položaj, strukturo lastništva in kakršne koli določbe, ki bistveno vplivajo na nadzor nad njegovim premoženjem,
- kakršno koli povezavo z organizacijami, ki ne sodelujejo pri izvajanju navigacijskih služb zračnega prometa, vključno s komercialnimi dejavnostmi, ki jih izvaja neposredno ali prek povezanih podjetij in ki znašajo več kot 1 % pričakovanega prihodka. Ob tem obvesti o kakršni koli spremembi posameznega lastniškega deleža, ki predstavlja 10 % ali več celotnega lastništva.

Izvajalec služb zračnega prometa sprejme vse ustrezne ukrepe za preprečitev kakršnega koli navzkrižja interesov, ki bi lahko ogrozilo njegovo nepristransko in objektivno izvajanje služb.

2. ODPRTO IN PREGLEDNO IZVAJANJE SLUŽB

Razen izvajanja iz dela 8.1 Priloge I in kjer se država članica odloči organizirati izvajanje posebnih služb zračnega prometa v konkurenčnem okolju, lahko država članica sprejme vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da izvajalci teh posebnih služb zračnega prometa ne bodo opravljali nobene dejavnosti, katere cilj ali posledica je preprečitev, omejitev ali izkrivljanje konkurence, ali dejavnosti, ki povzroča zlorabo prevladujočega položaja v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo in zakonodajo Skupnosti.

3. VARNOST SLUŽB

3.1 Sistem obvladovanja varnosti

3.1.1 Splošne varnostne zahteve

Izvajalec služb zračnega prometa ima, kot sestavni del upravljanja služb, sistem obvladovanja varnosti (SOV), ki:

- zagotavlja formaliziran, jasen in proaktiven pristop k sistematičnemu obvladovanju varnosti pri izpolnjevanju odgovornosti za varnost znotraj izvajanja služb; deluje v zvezi z vsemi njegovimi službami in ureditvami podpore pod njegovim vodstvenim nadzorom; in vključuje, kot temelj, izjavo o varnostni politiki, ki opredeljuje temeljni pristop organizacije k upravljanju varnosti (obvladovanje varnosti),
- zagotavlja, da je vsaka oseba, povezana z varnostnimi vidiki izvajanja služb zračnega prometa, individualno odgovorna za varnost svojih dejanj, da so menedžerji odgovorni za varno upravljanje posameznih oddelkov ali odsekov ter da najvišje vodstvo izvajalca nosi celotno odgovornost za varnost (odgovornost za varnost),
- zagotavlja, da se daje doseganju ustrezne varnosti pri službah zračnega prometa največja prednost (varnostna prednost),
- zagotavlja, da je glavni varnostni cilj pri izvajanju služb zračnega prometa zmanjšati vpliv na tveganje za letalsko nesrečo, kolikor je to v praksi izvedljivo (varnostni cilj).

3.1.2 Zahteve za doseganje varnosti

Znotraj delovanja SOV izvajalec služb zračnega prometa:

- zagotavlja, da je osebje ustrezno usposobljeno in primerno za delovno mesto, ki ga opravlja, ob tem pa je ustrezno pooblaščen, če je to potrebno, in izpolnjuje veljavne zahteve za zdravstveno sposobnost (usposobljenost),

- zagotavlja, da je funkcija obvladovanja varnosti določena z organizacijsko odgovornostjo za razvoj in ohranjanje sistema varnega upravljanja; zagotavlja, da je mesto odgovornosti neodvisno od linijske organizacije upravljanja in odgovarja neposredno najvišji organizacijski ravni. Vseeno dopolnjujejo pri manjših organizacijah, kjer lahko kombinacija odgovornosti prepreči ustrezno neodvisnost v zvezi s tem, ukrepe za zagotavljanje varnosti dodatna neodvisna sredstva; in zagotavlja, da najvišje vodstvo organizacije izvajalca služb dejavno sodeluje pri zagotavljanju obvladovanja varnosti (odgovornost za varno upravljanje),
- zagotavlja, da se, kadar je to izvedljivo, izračunajo in ohranijo kvantitativne ravni varnosti za vse funkcionalne sisteme (kvantitativne ravni varnosti),
- zagotavlja, da se SOV sistematično dokumentira na način, ki vzpostavlja jasno povezavo z varnostno politiko organizacije (dokumentacija SOV),
- zagotavlja ustrezno obrazložitev varnosti zunanjih služb in oskrbe ob upoštevanju njihovega varnostnega pomena znotraj izvajanja služb (zunanje službe in oskrba),
- zagotavlja, da sta ocena in ublažitev tveganja na primerni ravni za zagotovitev ustreznega upoštevanja vseh vidikov vodenja zračnega prometa (ocena in ublažitev tveganja). V zvezi s spremembami funkcionalnega sistema vodenja zračnega prometa veljajo odločbe iz dela 3.2 te priloge,
- zagotavlja, da se operativni in tehnični dogodki v zvezi z vodenjem zračnega prometa, ki naj bi pomembno vplivali na varnost, takoj raziščejo in se sprejmejo potrebni korektivni ukrepi (dogodki v zvezi z varnostjo). Dokaže tudi, da izvaja zahteve o poročanju in oceni dogodkov v zvezi z varnostjo v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo in zakonodajo Skupnosti.

3.1.3 Zahteve za zagotavljanje varnosti

Znotraj delovanja SOV zagotovi izvajalec služb zračnega prometa, da:

- se redno izvajajo varnostni pregledi, s katerimi se priporočijo izboljšave, kjer so potrebne, zagotovi varnost pri dejavnosti menedžerjev znotraj njihovih področij in potrdi skladnost z ustreznimi deli SOV (varnostni pregledi),
- obstajajo metode za odkrivanje sprememb v funkcionalnih sistemih ali postopkih, ki lahko kažejo na to, da se nek element približuje točki, ko več ne more izpolnjevati sprejemljivih standardov varnosti, in se sprejmejo korektivni ukrepi (spremljanje varnosti),
- podatki o varnosti se vodijo v času celotnega postopka delovanja SOV, kar je osnova za zagotovitev varnosti vsem, povezanim z izvajanjem služb, odgovornim za službe ali tistim, ki so od njih odvisni, ter nacionalnemu nadzornemu organu (podatki o varnosti).

3.1.4 Zahteve za spodbujanje varnosti

Znotraj delovanja SOV zagotovi izvajalec služb zračnega prometa, da:

- se vse osebe zaveda možnih nevarnosti v zvezi z varnostjo pri njihovih nalogah (ozaveščenost o varnosti),
- se nova spoznanja, pridobljena iz preiskav dogodkov in drugih dejavnosti v zvezi z varnostjo, širijo znotraj organizacije na upravni in operativni ravni (razširjanje pridobljenih novih spoznanj),
- vse osebe je treba spodbujati, da predlaga rešitve za prepoznane nevarnosti, in sprejmejo spremembe za izboljšanje varnosti, kjer so potrebne (izboljšanje varnosti).

3.2 Varnostne zahteve za oceno in ublažitev tveganja v zvezi s spremembami

3.2.1 Oddelek 1

Znotraj delovanja SOV zagotovi izvajalec služb zračnega prometa, da so prepoznavanje nevarnosti ter ocenitev in ublažitev tveganja sistematično izvedeni pri kakršni koli spremembi delov funkcionalnega sistema vodenja zračnega prometa in ureditve podpore, ki so znotraj vodstvenega nadzora, na način, ki obravnava:

- (a) celoten življenjski krog sestavnega dela zadevnega funkcionalnega sistema vodenja zračnega prometa, od začetnega načrtovanja in opredelitve do postopkov po koncu izvajanja, vzdrževanja in umika iz obratovanja;
- (b) sestavne dele funkcionalnega sistema vodenja zračnega prometa v zraku, na zemlji in, kadar je primerno, v prostoru, prek sodelovanja z odgovornimi strankami; in
- (c) opremo, postopke in človeške vire funkcionalnega sistema vodenja zračnega prometa, medsebojne vplive teh elementov ter medsebojne vplive med zadevnim sestavnim delom in ostalimi deli funkcionalnega sistema vodenja zračnega prometa.

3.2.2 Oddelek 2

Prepoznavanje nevarnosti ter postopki v zvezi z oceno in ublažitvijo tveganja vključujejo:

- (a) določitev področja uporabe, mej in vmesnikov zadevnega sestavnega dela, identifikacijo funkcij, ki jih bo izvajal sestavni del, ter razmere v zvezi s postopki, katerih del bo;
- (b) določitev varnostnih ciljev, ki veljajo za sestavni del, vključno s:
 - prepoznavanjem verodostojnih nevarnosti in okvar v zvezi z vodenjem zračnega prometa ter njihovih sestavljenih učinkov,
 - oceno vplivov, ki jih ima lahko na varnost zrakoplova, in oceno resnosti teh vplivov z uporabo klasifikacijskega seznama resnosti iz oddelka 4,
 - določitvijo njihove dopustnosti v smislu največje verjetnosti za pojav nevarnosti in na podlagi resnosti ter največje verjetnosti posledic nevarnosti, v skladu z oddelkom 4;
- (c) izpeljava, kot je primerno, strategije za ublažitev tveganja, ki:
 - določa obrambo, ki se jo začne izvajati za zaščito proti nevarnostim za tveganje,
 - po potrebi vključuje razvoj varnostnih zahtev, ki se nanašajo na zadevni sestavni del ali druge dele funkcionalnega sistema vodenja zračnega prometa ali razmere v zvezi s postopki, in
 - zagotavlja izvedljivost in učinkovitost;
- (d) potrditev izpolnjevanja vseh identificiranih varnostnih ciljev in zahtev:
 - pred uveljavitvijo spremembe,
 - med katero koli prehodno fazo k operativni službi,
 - med operativno življenjsko dobo, in
 - med katero koli prehodno fazo do umika iz obratovanja.

3.2.3 *Oddelek 3*

Rezultati, utemeljitve in dokazila v zvezi s postopki ocene in ublažitve tveganja, vključno s prepoznavanjem nevarnosti, se primerjajo in dokumentirajo na način, ki zagotavlja:

- določitev celotnih utemeljitev, s katerimi se dokaže, da bosta zadevni sestavni del in celoten funkcionalni sistem vodenja zračnega prometa ostala sprejemljivo varna z izpolnjevanjem varnostnih ciljev in zahtev, ki so bile določene. To vključuje ustrezne specifikacije katere koli uporabljene napovedane tehnike, tehnike spremljanja ali raziskovanja,
- vse varnostne zahteve v zvezi z uveljavitvijo spremembe so sledljive do predvidenih postopkov/funkcij.

3.2.4 *Oddelek 4**Prepoznavanje nevarnosti in ocena resnosti*

Izvaja se sistematično prepoznavanje nevarnosti. Resnost posledic nevarnosti v določenih razmerah v zvezi s postopki se določi s pomočjo klasifikacijskega seznama, prikazanega v spodnji tabeli, pri čemer je klasifikacija resnosti odvisna od določene utemeljitve, ki kaže najverjetnejšo posledico nevarnosti pri najslabšem predvidenem poteku.

Stopnja resnosti	Vpliv na delovanje
1 (Najbolj resno)	Nesreča ⁽¹⁾
2	Resni incident ⁽¹⁾
3	Večji incident v zvezi z delovanjem zrakoplova, pri katerem je bila lahko ogrožena varnost zrakoplova, kar bi kmalu povzročilo trčenje zrakoplova s tlemi ali ovirami
4	Znatni incident v okoliščinah, ki kažejo na to, da bi se lahko zgodila nesreča, resni ali večji incident, če se ne bi preprečilo tveganje znotraj varnostne rezerve ali če bi bil v bližini drug zrakoplov
5 (Najmanj resno)	Brez neposrednega vpliva na varnost

⁽¹⁾ Kot je določeno v Direktivi Sveta 94/56/ES z dne 21. novembra 1994 o določitvi temeljnih načel za vodenje preiskav nesreč in incidentov v civilnem letalstvu, UL L 319, 12.12.1994, str. 14.

Da se ugotovijo posledice nevarnosti na delovanje in določi njena resnost, vključuje sistematični pristop/postopek posledice nevarnosti na različne elemente funkcionalnega sistema vodenja zračnega prometa, kot so letalska posadka, kontrolorjih zračnega prometa, funkcionalne zmogljivosti zrakoplova, funkcionalne zmogljivosti funkcionalnega sistema vodenja zračnega prometa na tleh in sposobnost zagotavljanja varnih služb zračnega prometa.

Klasifikacijska shema tveganja

Varnostni cilji, ki temeljijo na tveganju, se določijo glede na največjo verjetnost pojava nevarnosti, ki izhaja iz resnosti njenih posledic in največje verjetnosti posledic nevarnosti.

Kot potrebno dopolnilo k temu, da se količinski cilji dosežejo, se bodo uporabili dodatni ukrepi obvladovanja varnosti, tako da se bo omogočila večja varnost sistema vodenja zračnega prometa, kjer je primerno.

3.3 Varnostne zahteve za tehnično vodstvo in osebje, ki izvaja naloge v zvezi z varnostjo obratovanja

Izvajalec služb zračnega prometa zagotovi, da tehnično vodstvo in osebje, vključno z osebjem izvajalskih organizacij podpogodbenc, ki uporabljajo in vzdržujejo opremo za vodenje zračnega prometa, namenjeno operativni uporabi, imata ter vzdržujeta zadostno znanje in razumevanje v zvezi s službami, ki jih vzdržujejo, dejanskimi in možnimi vplivi njihovega dela na varnost teh služb ter ustreznimi veljavnimi operativnimi omejitvami.

Glede na osebje, vključeno v naloge v zvezi z varnostjo, v katere spada tudi osebje izvajalskih organizacij podpogodbenc, dokumentira izvajalec služb zračnega prometa, ali je osebje ustrezno usposobljeno; delovni raspored za zagotovitev zadostne zmogljivosti in neprekinjenosti služb; sistem in politiko usposobljenosti osebja, politiko usposabljanja osebja, načrte za usposabljanje in zapise o usposabljanju ter režim nadzora nekvalificiranega osebja. Pripravljene ima postopke za primere, v katerih je telesno ali duševno stanje osebja dvomljivo.

Izvajalec služb zračnega prometa vodi register podatkov o številu, statusu in razvrstitvi osebja, vključenega v naloge v zvezi z varnostjo. Register:

- (a) identificira menedžerje, odgovorne za funkcije v zvezi z varnostjo;
- (b) evidentira ustrezno usposobljenost tehničnega in operativnega osebja glede na zahtevane spretnosti in znanja ter zahteve za usposobljenost;
- (c) določa kraje in naloge, dodeljene tehničnemu in operativnemu osebju, vključno s kakršno koli metodologijo razvrščanja dela.

4. DELOVNE METODE IN OPERATIVNI POSTOPKI

Izvajalec služb zračnega prometa je sposoben dokazati, da so njegove delovne metode in operativni postopki v skladu s standardi iz naslednjih prilog h Konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu, če so pomembni za izvajanje služb zračnega prometa v zadevnem zračnem prostoru:

- Priloga 2 o pravilih letenja (10. izdaja, julij 2005),
- Priloga 10 o letalskih telekomunikacijah, Zvezek 2 o postopkih komunikacije (6. izdaja, oktober 2001, vključno z vsemi spremembami do št. 79),
- Priloga 11 o službah zračnega prometa (13. izdaja, julij 2001, vključno z vsemi spremembami do št. 43).

PRILOGA III

POSEBNE ZAHTEVE ZA IZVAJANJE METEOROLOŠKIH SLUŽB

1. TEHNIČNA IN OPERATIVNA USPOSOBLJENOST IN ZMOGLJIVOST

Izvajalec meteoroloških služb zagotavlja, da so meteorološki podatki, potrebni za izvajanje posameznih funkcij in v uporabnikom prijazni obliki, na voljo:

- letalskim prevoznikom in članom letalske posadke za načrtovanje pred vzletom in med letom,
- izvajalcem služb zračnega prometa in služb letalskih informacij,
- enotam služb za iskanje in reševanje, ter
- letališčem.

Izvajalec meteoroloških služb potrdi stopnjo dosegljive natančnosti podatkov, namenjenih za obratovanje, vključno z virom takšnih podatkov, pri čemer zagotavlja pravočasno razdelitev takšnih podatkov in njihovo posodabljanje.

2. DELOVNE METODE IN OPERATIVNI POSTOPKI

Izvajalec meteoroloških služb je sposoben dokazati, da so njegove delovne metode in operativni postopki v skladu s standardi iz naslednjih prilog h Konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu, če so pomembni za izvajanje meteoroloških služb v zadevnem zračnem prostoru:

- Priloga 3 o meteoroloških službah za mednarodno zračno plovbo (15. izdaja, julij 2004),
 - Priloga 11 o službah zračnega prometa (13. izdaja, julij 2001, vključno z vsemi spremembami do št. 43),
 - Priloga 14 o letališčih (Zvezek I: 4. izdaja, julij 2001; Zvezek II: 2. izdaja, julij 1995, vključno z vsemi spremembami do št. 3).
-

PRILOGA IV

POSEBNE ZAHTEVE ZA IZVAJANJE LETALSKIH INFORMACIJSKIH SLUŽB

1. TEHNIČNA IN OPERATIVNA USPOSOBLJENOST IN ZMOGLJIVOST

Izvajalec letalskih informacijskih služb zagotavlja, da so podatki in informacije dostopni za operativne namene v obliki, primerni za:

- osebe letalskega prevoznika, vključno z letalsko posadko, načrtovanje leta, sisteme upravljanja letov in simulatorje letenja, ter
- izvajalce služb zračnega prometa, ki so odgovorni za letalske informacijske službe, letalske informacijske službe na letališču in zagotovitev informacij pred vzletom.

Izvajalec letalskih informacijskih služb pred razširjanjem podatkov zagotavlja njihovo celovitost in potrjuje stopnjo natančnosti podatkov, namenjenih za obratovanje, vključno z virom takšnih podatkov.

2. DELOVNE METODE IN OPERATIVNI POSTOPKI

Izvajalec letalskih informacijskih služb je sposoben dokazati, da so njegove delovne metode in operativni postopki v skladu s standardi iz naslednjih prilog h Konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu, če so pomembni za izvajanje letalskih informacijskih služb v zadevnem zračnem prostoru:

- Priloga 3 o meteoroloških službah za mednarodno zračno plovbo (15. izdaja, julij 2004),
 - Priloga 4 o zemljevidih z navodili za polet (10. izdaja, julij 2001, vključno z vsemi spremembami do št. 53),
 - Priloga 15 o letalskih informacijskih službah (12. izdaja, julij 2004).
-

PRILOGA V

POSEBNE ZAHTEVE ZA IZVAJANJE KOMUNIKACIJSKIH, NAVIGACIJSKIH IN NADZORNIH SLUŽB**1. TEHNIČNA IN OPERATIVNA USPOSOBLJENOST IN ZMOGLJIVOST**

Izvajalec komunikacijskih, navigacijskih in nadzornih služb zagotavlja razpoložljivost, neprekinjenost, točnost in celovitost svojih služb.

Izvajalec komunikacijskih, navigacijskih in nadzornih služb potrdi stopnjo kakovosti služb, ki jih izvaja, in dokaže redno vzdrževanje in, kjer je to potrebno, umerjenost svoje opreme.

2. VARNOST SLUŽB

Izvajalec komunikacijskih, navigacijskih in nadzornih služb ravna v skladu z zahtevami iz dela 3 Priloge II o varnosti služb.

3. DELOVNE METODE IN OPERATIVNI POSTOPKI

Izvajalec komunikacijskih, navigacijskih in nadzornih služb je sposoben dokazati, da so njegove delovne metode in operativni postopki v skladu s standardi iz Priloge 10 o letalskih telekomunikacijah h Konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu (Zvezek I: 5. izdaja, julij 1996; Zvezek II, 6. izdaja, oktober 2001; Zvezek III, 1. izdaja, julij 1995; Zvezek IV: 3. izdaja, julij 2002; Zvezek V: 2. izdaja, julij 2001, vključno z vsemi spremembami do št. 79), če so pomembni za izvajanje komunikacijskih, navigacijskih in nadzornih služb v zadevnem zračnem prostoru.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 2097/2005**z dne 20. decembra 2005****o ponovnem odprtju ribolova na severno kozico v coni NAFO 3L s plovili, ki plujejo pod litovsko zastavo**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike ⁽¹⁾, in zlasti člena 26(4) Uredbe,ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2847/93 z dne 12. oktobra 1993 o oblikovanju nadzornega sistema na področju skupne ribiške politike ⁽²⁾, in zlasti člena 21(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 27/2005 z dne 22. decembra 2004 o določitvi ribolovnih možnosti za leto 2005 in s tem povezanih pogojev za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, ki se uporabljajo v vodah Skupnosti in za plovila Skupnosti v vodah, kjer so potrebne omejitve ulova ⁽³⁾, določa kvote za leto 2005.
- (2) Litva je 6. junija 2005 v coni NAFO 3L prenehala z ribolovom na severno kozico s plovili, ki plujejo pod njeno zastavo.
- (3) Uredba Komisije (ES) št. 1170/2005 ⁽⁴⁾ prepoveduje ribolov na severno kozico v coni NAFO 3L za plovila, ki plujejo pod litovsko zastavo ali so registrirana v Litvi.

- (4) 30. oktobra 2005 je Japonska odstopila Litvi 144 ton kvote za severno kozico v vodah cone NAFO 3L. Zato je treba dovoliti ribolov na severno kozico v vodah cone NAFO 3L s plovili, ki plujejo pod litovsko zastavo ali so registrirana v Litvi. Uredbo (ES) št. 1170/2005 je zato treba razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1**Ponovno odprtje ribolova**

Ribolov na severno kozico v coni NAFO 3L s plovili, ki plujejo pod litovsko zastavo ali so v Litvi registrirana, se ponovno odpre 1. decembra 2005.

Člen 2**Razveljavitev**

Uredba (ES) št. 1170/2005 se razveljavi.

Člen 3**Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. decembra 2005.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. decembra 2005

Za Komisijo

Jörgen HOLMQUIST

Generalni direktor za ribištvo in pomorske zadeve

⁽¹⁾ UL L 358, 31.12.2002, str. 59.

⁽²⁾ UL L 261, 20.10.1993, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 768/2005 (UL L 128, 21.5.2005, str. 1).

⁽³⁾ UL L 12, 14.1.2005, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1936/2005 (UL L 311, 26.11.2005, str. 1).

⁽⁴⁾ UL L 188, 20.7.2005, str. 25.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 2098/2005**z dne 20. decembra 2005****o ponovnem odprtju ribolova na papalino v območju ICES IIIa za plovila, ki plujejo pod dansko zastavo**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike⁽¹⁾, in zlasti člena 26(4) Uredbe,ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2847/93 z dne 12. oktobra 1993 o oblikovanju nadzornega sistema na področju skupne ribiške politike⁽²⁾, in zlasti člena 21(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 27/2005 z dne 22. decembra 2004 o določitvi ribolovnih možnosti za leto 2005 in s tem povezanih pogojev za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, ki se uporabljajo v vodah Skupnosti in za plovila Skupnosti v vodah, kjer so potrebne omejitve ulova⁽³⁾, določa kvote za leto 2005.
- (2) Danska je 9. oktobra 2005 v območju ICES IIIa prenehala z ribolovom na papalino s plovili, ki plujejo pod njeno zastavo.
- (3) Uredba Komisije (ES) št. 1779/2005⁽⁴⁾ prepoveduje ribolov na papalino v območju ICES IIIa s plovili, ki plujejo pod dansko zastavo ali so registrirana na Danskem.

- (4) 15. novembra 2005 je Švedska odstopila Danskim ribolovno kvoto za 1 000 ton papaline v vodah območja ICES IIIa. Zato je treba dovoliti ribolov na papalino v vodah območja ICES IIIa s plovili, ki plujejo pod dansko zastavo ali so registrirana na Danskem. Uredbo (ES) št. 1779/2005 je zato treba razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1**Ponovno odprtje ribolova**

Ribolov na papalino v območju ICES IIIa s plovili, ki plujejo pod dansko zastavo ali so registrirana na Danskem, se ponovno odpre 28. novembra 2005.

Člen 2**Razveljavitev**

Uredba (ES) št. 1779/2005 se razveljavi.

Člen 3**Začetek veljavnosti**Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 28. novembra 2005.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. decembra 2005

Za Komisijo

Jörgen HOLMQUIST

Generalni direktor za ribištvo in pomorske zadeve

⁽¹⁾ UL L 358, 31.12.2002, str. 59.⁽²⁾ UL L 261, 20.10.1993, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 768/2005 (UL L 128, 21.5.2005, str. 1).⁽³⁾ UL L 12, 14.1.2005, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1936/2005 (UL L 311, 26.11.2005, str. 1).⁽⁴⁾ UL L 288, 29.10.2005, str. 12. Prepoved ribolova na papalino s plovili, ki plujejo pod dansko zastavo.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 2099/2005**z dne 20. decembra 2005****o ponovnem odprtju ribolova na osliča v območjih ICES V b (vode ES), VI, VII, XII in XIV s plovili, ki plujejo pod špansko zastavo**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike ⁽¹⁾, in zlasti člena 26(4) Uredbe,ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2847/93 z dne 12. oktobra 1993 o oblikovanju nadzornega sistema na področju skupne ribiške politike ⁽²⁾, in zlasti člena 21(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 27/2005 z dne 22. decembra 2004 o določitvi ribolovnih možnosti za leto 2005 in s tem povezanih pogojev za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, ki se uporabljajo v vodah Skupnosti in za plovila Skupnosti v vodah, kjer so potrebne omejitve ulova ⁽³⁾, določa kvote za leto 2005.
- (2) Španija je 4. novembra 2005 v območjih ICES V b (vode ES), VI, VII, XII in XIV prenehala z ribolovom na osliča s plovili, ki plujejo pod špansko zastavo.
- (3) Uredba Komisije (ES) št. 1894/2005 ⁽⁴⁾ prepoveduje ribolov na osliča v območjih ICES V b (vode ES), VI, VII, XII in XIV s plovili, ki plujejo pod špansko zastavo ali so registrirana v Španiji.

- (4) 28. novembra 2005 je Združeno kraljestvo prerazporedilo Španiji ribolovno kvoto za 300 ton osliča v vodah območja ICES V b (vode ES), VI, VII, XII in XIV. Zato je treba dovoliti ribolov na osliča v vodah območja ICES V b (vode ES), VI, VII, XII in XIV s plovili, ki plujejo pod špansko zastavo ali so registrirana v Španiji. Uredbo Komisije (ES) št. 1894/2005 je zato treba razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1**Ponovno odprtje ribolova**

Ribolov na osliča v območjih ICES V b (vode ES), VI, VII, XII in XIV s plovili, ki plujejo pod špansko zastavo, se ponovno odpre 1. decembra 2005.

Člen 2**Razveljavitev**

Uredba Komisije (ES) št. 1894/2005 se razveljavi.

Člen 3**Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Uporablja se od 1. decembra 2005.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. decembra 2005

Za Komisijo

Jörgen HOLMQUIST

Generalni direktor za ribištvo in pomorske zadeve

⁽¹⁾ UL L 358, 31.12.2002, str. 59.

⁽²⁾ UL L 261, 20.10.1993, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 768/2005 (UL L 128, 21.5.2005, str. 1).

⁽³⁾ UL L 12, 14.1.2005, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1936/2005 (UL L 311, 26.11.2005, str. 1).

⁽⁴⁾ UL L 302, 19.11.2005, str. 26. Prepoved ribolova na osliča s plovili, ki plujejo pod špansko zastavo.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 2100/2005**z dne 20. decembra 2005****o šestdeseti spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z Osamo bin Ladnom, mrežo Al-Kaida in talibani, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 467/2001**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih, odrejenih proti določenim osebam in subjektom, povezanim z Osamo bin Ladnom, mrežo Al-Kaida in talibani, ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 467/2001 o prepovedi izvoza nekaterega blaga in storitev v Afganistan, o poostitvi prepovedi poletov in podaljšanju zamrznitve sredstev in drugih finančnih virov talibanov iz Afganistana ⁽¹⁾, in zlasti prve alinee člena 7(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Priloga I k Uredbi (ES) št. 881/2002 navaja osebe, skupine in subjekte, ki jih zadeva zamrznitev sredstev in ekonomskih virov iz navedene uredbe.

- (2) Odbor za sankcije varnostnega sveta združenih narodov je 15. decembra 2005 sklenil spremeniti seznam oseb, skupin in subjektov, za katere velja zamrznitev sredstev in ekonomskih virov. Priloga I se skladno s tem zato spremeni.

- (3) Da bi se zagotovila učinkovitost ukrepov, predvidenih s to uredbo, mora ta uredba začeti veljati takoj –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga I k Uredbi (ES) št. 881/2002 se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. decembra 2005

Za Komisijo
Eneko LANDÁBURU
Generalni direktor za zunanje odnose

⁽¹⁾ UL L 139, 29.5.2002, str. 9. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2018/2005 (UL L 324, 10.12.2005, str. 21).

PRILOGA

Pod naslov „Fizične osebe“ se Prilogi I Uredbe (ES) št. 881/2002 doda naslednji vpis:

Sajid Mohammed **Badat** (*alias* (a) Abu Issa, (b) Saajid **Badat**, (c) Sajid **Badat**, (d) Muhammed **Badat**, (e) Sajid Muhammad **Badat**, (f) Saajid Mohammad **Badet**, (g) Muhammed **Badet**, (h) Sajid Muhammad **Badet**). Datum rojstva: (a) 28.3.1979, (b) 8.3.1976. Kraj rojstva: Gloucester, Združeno kraljestvo. Št. potnega lista: (a) št. potnega lista Združenega kraljestva 703114075, (b) št. potnega lista Združenega kraljestva 026725401. Druge informacije: trenutno v priporu v Združenem kraljestvu. Prejšnji naslov: Gloucester, Združeno kraljestvo.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 2101/2005**z dne 20. decembra 2005****o spremembi reprezentativnih cen in zneskov dodatnih uvoznih dajatev za nekatere proizvode v sektorju sladkorja, ki jih določa Uredba (ES) št. 1011/2005, za tržno leto 2005/2006**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1260/2001 z dne 19. junija 2001 o skupni ureditvi trgov za sladkor ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1423/95 z dne 23. junija 1995 o podrobnih izvedbenih pravilih za uvoz proizvodov v sektorju sladkorja, razen melase ⁽²⁾, in zlasti drugega stavka druge alineje odstavka 2 člena 1 ter odstavka 1 člena 3 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zneski reprezentativnih cen in dodatnih dajatev, ki veljajo za uvoz belega sladkorja, surovega sladkorja in nekaterih sirupov za tržno leto 2005/2006, so bili določeni z Uredbo Komisije (ES) št. 1011/2005 ⁽³⁾. Navedene

cene in dolžnosti so bile nazadnje spremenjene z Uredbo Komisije (ES) št. 2019/2005 ⁽⁴⁾.

- (2) Podatki, s katerimi Komisija trenutno razpolaga, vodijo do sprememb navedenih zneskov, v skladu s pravili in metodami iz Uredbe (ES) št. 1423/95 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Reprezentativne cene in dodatne uvozne dajatve za proizvode iz člena 1 Uredbe (ES) št. 1423/95, določene v Uredbi (ES) št. 1011/2005 za tržno leto 2005/2006, se spremenijo in so navedene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 21. decembra 2005.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. decembra 2005

Za Komisijo

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 178, 30.6.2001, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 39/2004 (UL L 6, 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ UL L 141, 24.6.1995, str. 16. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 624/98 (UL L 85, 20.3.1998, str. 5).

⁽³⁾ UL L 170, 1.7.2005, str. 35.

⁽⁴⁾ UL L 324, 10.12.2005, str. 23.

PRILOGA

Spremenjeni zneski reprezentativnih cen in dodatnih uvoznih dajatev za beli sladkor, surovi sladkor in proizvode pod oznako KN 1702 90 99, ki se uporabljajo od 21. decembra 2005

(EUR)

Oznaka KN	Višina reprezentativnih cen na 100 kg neto teže zadevnega proizvoda	Višina dodatnih dajatev na 100 kg neto teže zadevnega proizvoda
1701 11 10 ⁽¹⁾	28,49	2,74
1701 11 90 ⁽¹⁾	28,49	7,29
1701 12 10 ⁽¹⁾	28,49	2,60
1701 12 90 ⁽¹⁾	28,49	6,86
1701 91 00 ⁽²⁾	28,38	11,04
1701 99 10 ⁽²⁾	28,38	6,52
1701 99 90 ⁽²⁾	28,38	6,52
1702 90 99 ⁽³⁾	0,28	0,37

⁽¹⁾ Določitev za standardno kakovost v skladu s točko II Priloge I k Uredbi Sveta (ES) št. 1260/2001 (UL L 178, 30.6.2001, str. 1).⁽²⁾ Določitev za standardno kakovost v skladu s točko I Priloge I k Uredbi (ES) št. 1260/2001.⁽³⁾ Določitev za 1 % vsebnosti saharoze.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 2102/2005**z dne 20. decembra 2005****o določitvi cene neprečiščenega bombaža na svetovnem trgu**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

- ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,
- ob upoštevanju Protokola št. 4 o bombažu, priloženega k Aktu o pristopu Grčije, nazadnje spremenjenega z Uredbo Sveta (ES) št. 1050/2001 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1051/2001 z dne 22. maja 2001 o proizvodni pomoči za bombaž ⁽²⁾, in zlasti člena 4 Uredbe,
- ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 1051/2001 se cena neprečiščenega bombaža na svetovnem trgu določi občasno na podlagi cene prečiščenega bombaža na svetovnem trgu, z upoštevanjem zgodovinskega odnosa med ceno prečiščenega bombaža na svetovnem trgu in ceno, preračunano za neprečiščen bombaž. Navedeni zgodovinski odnos je opredeljen v členu 2(2) Uredbe Komisije (ES) št. 1591/2001 z dne 2. avgusta 2001 ⁽³⁾, o podrobnih pravilih za uporabo sistema pomoči za bombaž. Če cene na svetovnem trgu ni mogoče preračunati na ta način, mora temeljiti na zadnji določeni ceni.
- (2) V skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 1051/2001 se cena neprečiščenega bombaža na svetovnem trgu določi na osnovi proizvoda s posebnimi lastnostmi in z upošteva-

njem najugodnejših ponudb in kotacij na svetovnem trgu med tistimi, ki se štejejo kot reprezentativne za realno tržno ceno. V ta namen se izračuna povprečje ponudb in kotacij na eni ali več evropskih borz za proizvod, dobavljen cif v pristanišče v Skupnosti iz različnih držav dobaviteljic, ki se štejejo kot najbolj reprezentativne v mednarodni trgovini. Vendar obstaja tudi možnost prilagoditve meril za določanje cene prečiščenega bombaža na svetovnem trgu zaradi razlik v kakovosti dobavljenega proizvoda glede na zadevne ponudbe in kotacije. Te prilagoditve so določene v členu 3(2) Uredbe (ES) št. 1591/2001.

- (3) Uporaba zgoraj navedenih meril je podlaga za ceno neprečiščenega bombaža na svetovnem trgu, določene v tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Cena neprečiščenega bombaža na svetovnem trgu, določena v členu 4 Uredbe (ES) št. 1051/2001, se določi v višini 21,557 EUR/100 kg.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 21. decembra 2005.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. decembra 2005

Za Komisijo

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 148, 1.6.2001, str. 1.

⁽²⁾ UL L 148, 1.6.2001, str. 3.

⁽³⁾ UL L 210, 3.8.2001, str. 10. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1486/2002 (UL L 223, 20.8.2002, str. 3).

II

(Akti, katerih objava ni obvezna)

KOMISIJA

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 14. decembra 2004

Neposredne davčne spodbude za podjetja, ki se udeležujejo sejmov v tujini

(notificirano pod dokumentarno številko C(2004) 4746)

(Besedilo v italijanskem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2005/919/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega pododstavka člena 88(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu vsem zainteresiranim strankam, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenimi členi ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(2) Z dopisom z dne 22. oktobra 2003 (D/56756) je Komisija pozvala italijanske organe, da zagotovijo informacije o zadevnih spodbudah in njihovem začetku veljavnosti, da bi tako ugotovila, ali pomenijo pomoč v smislu člena 87 Pogodbe ES. S tem dopisom je Komisija opozorila Italijo na njeno obveznost iz člena 88(3) Pogodbe ES, da Komisijo uradno obvesti o vseh ukrepih, ki pomenijo pomoč, pred njihovim izvajanjem.

(3) Z dopisoma z dne 11. novembra 2003 (A/37737) in 26. novembra 2003 (A/38138) so italijanski organi predložili zahtevane informacije. Z dopisom z dne 19. decembra 2003 (D/58192) je Komisija Italijo znova opozorila na njene obveznosti iz člena 88(3) Pogodbe ES ter italijanske organe pozvala, da morebitne upravičence do zadevnih davčnih spodbud obvestijo o posledicah, ki jih predvidevata Pogodba in člen 14 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽²⁾, če bi se ugotovilo, da zadevne spodbude pomenijo pomoč, izvršeno brez predhodne odobritve Komisije.

(4) Z dopisom z dne 18. marca 2004 (SG 2004 D/201066) je Komisija Italijo obvestila, da je sklenila v zvezi z davčnimi spodbudami Italije v korist podjetij, ki sodelujejo na sejmih v tujini, sprožiti postopek, določen v členu 88(2) Pogodbe ES. Z dopisom z dne 1. junija 2004 (A/35042) so italijanski organi predložili svoje pripombe.

I. POSTOPEK

(1) Italija je sprejela Zakonski odlok št. 269 z dne 30. septembra 2003 o določitvi nujnih ukrepov za spodbujanje razvoja in popravek trenda v javnih financah („DL 269/2003“), objavljenega v *Uradnem listu Republike Italije* št. 229 z dne 2. oktobra 2003. Člen 1(1)(b) DL 269/2003 določa posebne davčne spodbude za udeležbo na sejmih v tujini in je bil pozneje brez sprememb pretvorjen v Zakon št. 326 z dne 24. novembra 2003 („L 326/2003“), objavljen v *Uradnem listu Republike Italije* št. 274 z dne 25. novembra 2003.

⁽¹⁾ UL C 221, 3.9.2004, str. 2.

⁽²⁾ UL L 83, 27.3.1999, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

- (5) Sklep Komisije, da bo sprožila formalni postopek preiskave, je bil objavljen v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* s pozivom zainteresiranim strankam, da predložijo svoje pripombe ⁽³⁾.

II. OPIS UKREPA

- (6) Člen 1(1)(b) DL 269/2003 določa, da lahko vsa podjetja, ki so zavezana davku od dobička pravnih oseb v Italiji in ki poslujejo na dan, ko je program začel veljati, svoj obdavčljivi dohodek zmanjšajo za znesek stroškov, nastalih neposredno z njihovo udeležbo na sejnih v tujini. Določba se uporablja izključno za stroške, ki so jih upravičenci imeli v prvem davčnem letu po letu, ko je začel veljati DL 269/2003 (2. oktober 2003); torej za podjetja, katerih poslovni cikel sledi koledarskemu letu, ukrep vpliva na določitev njihovega obdavčljivega dohodka v letu 2004. Člen 1(1)(b) DL 269/2003 določa, da znižanje obdavčljivega dohodka obstaja poleg običajnega odbitja stroškov, povezanih z udeležbo na sejnih v tujini, od prijavljenega dohodka upravičenca.

- (7) Kar zadeva splošna pravila za odbitje poslovnih stroškov, povezanih z udeležbo na sejnih v tujini, člen 108(2) italijanskega zakona o dohodnini (TUIR) razlikuje med stroški za oglaševanje in promocijo, vključno s stroški sejnov, na eni strani in agencijskimi stroški na drugi. Medtem ko se stroški za oglaševanje in promocijo lahko odbijejo v celoti v davčnem letu, v katerem so nastali, ali v enakih obdobjih v tem in naslednjih štirih letih, pa se lahko agencijski stroški odbijejo le do ene tretjine njihovega zneska v enakih obdobjih v obdobju petih let.

- (8) V zvezi z možnimi različnimi kategorijami stroškov, povezanih z udeležbo na sejnih, besedilo člena 1(1)(b) DL 269/2003 navaja, da so spodbude, določene v okviru programa, omejene na stroške razstavljanja proizvodov

in da v znesek, upravičen do pomoči na podlagi programa, niso vključeni nobeni drugi stroški, nastali v zvezi z udeležbo na sejnih.

- (9) Italijanski organi so navedli, da se ugodnost uporablja ne glede na razvrstitev stroškov, ki so po navadi predmet različne davčne obravnave, kot je razvidno zgoraj. Italija je pojasnila, da se vsi stroški, povezani z udeležbo na sejnih, obravnavajo enako, da bi se izognili težavam pri razvrščanju stroškovnih postavk v različne kategorije. Vendar pa člen 1(1)(b) DL 269/2003 iz upravičenega zneska izrecno izključuje stroške sponzoriranja, ki so del stroškov oglaševanja in se v skladu s členom 108(2) TUIR po navadi odbijejo v celoti.

III. RAZLOGI ZA SPROŽITEV POSTOPKA

- (10) Komisija je v svojem dopisu z dne 18. marca 2004 o sprožitvi formalnega postopka preiskave menila, da ukrep izpolnjuje merila za to, da se ga na podlagi člena 87(1) Pogodbe ES opredeli kot državno pomoč.

- (11) Zlasti je Komisija menila, da je program dodelil selektivno prednost upravičencem, saj je bilo videti, da koristi samo podjetjem, ki se ukvarjajo z razstavljanjem proizvodov za izvoz, in izključuje druge poslovne dejavnosti. Na primer, italijanska podjetja, ki tržijo svoje blago izključno na italijanskem trgu, podjetja, ki opravljajo storitve, podjetja, ki trgujejo z blagom, ki ni primerno za razstavljanje na sejnih, in podjetja, ki sodelujejo na sejnih v Italiji, so izključena iz programa.

- (12) Komisija je tudi menila, da je program dajal prednost italijanskim podjetjem, ki sodelujejo na sejnih v tujini, in s tem okrepil njihov položaj glede na tuje tekmece, tj. tuje trgovce, ki z zadevnimi podjetji tekmujejo na italijanskem in tujih trgih, ter tudi tuje tekmece s sedežem v Italiji, ki z upravičenci tekmujejo na italijanskem trgu.

⁽³⁾ Glej opombo 1.

- (13) Komisija je nazadnje menila, da selektivnega značaja zadevnih davčnih ugodnosti ni mogoče upravičiti z naravo ali splošno shemo italijanskega davčnega sistema, niti ni bilo videti, da bi te nadomestile morebitne stroške, nastale v tujini zaradi udeležbe na takih sejmih, saj pomoč ni odvisna od uvedbe nobenega posebnega tujega davčnega ali finančnega bremena. Ne zdi se tudi, da bi se uporabljala katera koli od izjem, določenih v členu 87(2) in (3) Pogodbe ES. Ugodnosti so bile povezane s stroški, ki niso upravičeni do pomoči na podlagi nobene od uredb o skupinskih izjemah ali smernic Skupnosti; zlasti v skladu z uredbo o skupinskih izjemah za mala in srednja podjetja je pomoč za udeležbo na sejmih dopustna samo, če ne presega 50 odstotkov upravičenih stroškov in za prvo udeležbo malega ali srednjega podjetja na določenem sejmu ali razstavi, medtem ko se zadevna davčna spodbuda nanaša na vsa podjetja in vse stroške, povezane z udeležbo na kakršnih koli sejmih v tujini.
- (14) Italijanski organi so kot odgovor na presojo Komisije iz njenega dopisa z dne 18. marca 2004 o sprožitvi formalne preiskave predložili tri glavne pripombe, ki naj bi dokazale, da zadevni program ne razlikuje med morebitnimi upravičenci v različnih panogah trgovine, ampak pomeni splošen ukrep, ki je na voljo vsem podjetjem, ki se ukvarjajo s trgovinskimi dejavnostmi.
- (15) Prvič, italijanski organi menijo, da se ukrep uporablja brez razlikovanja za vse sektorje gospodarstva in je na voljo vsem podjetjem, ki so zavezana italijanski obdavčitvi ustvarjenega dohodka, če imajo stroške v zvezi z udeležbo na sejmih v tujini. Italijanski organi tudi poudarjajo, da se zadevna davčna spodbuda uporablja tudi za podjetja, ki imajo stalno poslovno enoto v tujini. Dodajajo, da je davčna spodbuda strogo povezana s stroški, nastalimi pri udeležbi na sejmih v tujini, in ne zagotavlja nobenih nesorazmernih davčnih ugodnosti. Italijanski organi menijo, da program ne spodbuja udeležbe na sejmih v tujini kot ločene poslovne dejavnosti, ampak kot naložbo, ki je na voljo vsem podjetjem in ki jo italijanska vlada namerava spodbujati kot splošni cilj gospodarske politike. Italijanski organi nazadnje pojasnjujejo, da se ugodnost uporablja za podjetja s stalno poslovno enoto v tujini, če se izdatki, nastali z udeležbo na sejmih, zaračunajo sedežu podjetja v Italiji.
- (16) Drugič, italijanski organi trdijo, da ukrep ne postavlja neizvoznih podjetij v slabši položaj, ampak da jih nasprotno spodbuja, da se jim izplača sodelovati na takih sejmih. Če bi podjetje delovalo v sektorju, ki proizvaja blago ali storitve, ki jih ni mogoče tržiti ali izvažati, ne bi konkuriralo drugim podjetjem v sektorjih, ki proizvajajo enako blago ali storitve.
- (17) Tretjič, italijanski organi poudarjajo, da ukrep velja samo eno leto, in da torej ugodnost, odobrena podjetjem, ki sodelujejo na sejmih v tujini, ne izkrivlja pomembno delovanja skupnega trga.

IV. PRIPOMBE ITALIJE

- (14) Italijanski organi so kot odgovor na presojo Komisije iz njenega dopisa z dne 18. marca 2004 o sprožitvi formalne preiskave predložili tri glavne pripombe, ki naj bi dokazale, da zadevni program ne razlikuje med morebitnimi upravičenci v različnih panogah trgovine, ampak pomeni splošen ukrep, ki je na voljo vsem podjetjem, ki se ukvarjajo s trgovinskimi dejavnostmi.

V. PRESOJA UKREPA

1. Državna pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES

- (14) Italijanski organi so kot odgovor na presojo Komisije iz njenega dopisa z dne 18. marca 2004 o sprožitvi formalne preiskave predložili tri glavne pripombe, ki naj bi dokazale, da zadevni program ne razlikuje med morebitnimi upravičenci v različnih panogah trgovine, ampak pomeni splošen ukrep, ki je na voljo vsem podjetjem, ki se ukvarjajo s trgovinskimi dejavnostmi.
- (15) Prvič, italijanski organi menijo, da se ukrep uporablja brez razlikovanja za vse sektorje gospodarstva in je na voljo vsem podjetjem, ki so zavezana italijanski obdavčitvi ustvarjenega dohodka, če imajo stroške v zvezi z udeležbo na sejmih v tujini. Italijanski organi tudi poudarjajo, da se zadevna davčna spodbuda uporablja tudi za podjetja, ki imajo stalno poslovno enoto v tujini. Dodajajo, da je davčna spodbuda strogo povezana s stroški, nastalimi pri udeležbi na sejmih v tujini, in ne zagotavlja nobenih nesorazmernih davčnih ugodnosti. Italijanski organi menijo, da program ne spodbuja udeležbe na sejmih v tujini kot ločene poslovne dejavnosti, ampak kot naložbo, ki je na voljo vsem podjetjem in ki jo italijanska vlada namerava spodbujati kot splošni cilj gospodarske politike. Italijanski organi nazadnje pojasnjujejo, da se ugodnost uporablja za podjetja s stalno poslovno enoto v tujini, če se izdatki, nastali z udeležbo na sejmih, zaračunajo sedežu podjetja v Italiji.
- (16) Drugič, italijanski organi trdijo, da ukrep ne postavlja neizvoznih podjetij v slabši položaj, ampak da jih nasprotno spodbuja, da se jim izplača sodelovati na takih sejmih. Če bi podjetje delovalo v sektorju, ki proizvaja blago ali storitve, ki jih ni mogoče tržiti ali izvažati, ne bi konkuriralo drugim podjetjem v sektorjih, ki proizvajajo enako blago ali storitve.
- (17) Tretjič, italijanski organi poudarjajo, da ukrep velja samo eno leto, in da torej ugodnost, odobrena podjetjem, ki sodelujejo na sejmih v tujini, ne izkrivlja pomembno delovanja skupnega trga.
- (18) Ob upoštevanju pripomb, ki so jih predložili italijanski organi, Komisija ostaja pri stališču, ki ga je izrazila v dopisu z dne 18. marca 2004 o sprožitvi formalnega postopka preiskave, namreč, da obravnavani program pomeni državno pomoč, saj hkrati izpolnjuje vsa ustrezna merila, določena v členu 87(1) Pogodbe ES.
- (19) Da ukrep pomeni pomoč, mora ta upravičencem najprej zagotoviti ugodnost, ki zmanjša stroške, ki bi jih po navadi nosili pri svojem poslovanju. Vsa podjetja v Italiji so zavezana davku od dobička pravnih oseb, ki se zaračuna na njihov čisti dobiček, ki izhaja iz razlike med njihovimi bruto prihodki in tekočimi stroški poslovanja, kakor so navedeni v njihovih knjigah. Program zagotavlja upravičencem gospodarsko prednost, ki vključuje znižanje njihovega obdavčljivega dobička za znesek, ki ustreza stroškom, nastalim z udeležbo na sejmih v tujini, poleg običajnega odbitja od bruto prihodkov, dovoljene za davčne namene. Podjetje upravičenec, ki

ima take stroške, v svoje knjige vknjiži ustrezen negativen popravek, ki povzroči znižanje bremena davka od dobička pravnih oseb za zadevno davčno leto. Ta ugodnost nazadnje pripelje do nižjih plačil davka, ki ga je treba plačati v letu, kar pomeni finančno korist za upravičenca.

(20) V svojih pripombah je Italija navedla, da zadevni program njegovim upravičencem ne zagotavlja nobenih pomembnih konkurenčnih prednosti, saj so njegovi učinki omejeni na dejansko nastale stroške, in da se uporabljajo enaki mehanizmi kot za druga odbitja, ki jih dovoljuje italijanski zakon o dohodnini (TUIR).

(21) Vendar pa Komisija meni, da je, kot so priznali italijanski organi, zadevno odbitje glede na običajno odbitje, dovoljeno za davčne namene, izjemno in ga je torej treba obravnavati kot ugodnost, ki znižuje stroške, ki jih po navadi nosijo podjetja, zavezana davku od dobička pravnih oseb v Italiji. Komisija torej potrjuje svojo presojo, da zadevni program svojim upravičencem zagotavlja gospodarsko in finančno ugodnost v obliki znižanja obdavčljivega dobička v Italiji.

(22) Drugič, ugodnost mora dodeliti država ali mora biti dodeljena iz državnih sredstev. Ker italijanski organi niso predložili nobenih ugovorov, Komisija potrjuje presojo, ki jo je opravila, ko je sprožila formalni postopek preiskave, po kateri je pomoč mogoče pripisati državi, saj vključuje odpoved davčnim prihodkom, ki jih po navadi pobere italijansko finančno ministrstvo.

(23) Tretjič, ukrep mora biti poseben ali selektiven, tako da daje prednost „posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga“. Italijanski organi trdijo, da je

ukrep na voljo vsem podjetjem, ki so obdavčljiva v Italiji in ki opravljajo določene naložbe, ki jim italijanska vlada daje prednost v skladu s cilji gospodarske politike, katerim sledi zadevni program.

(24) Po pozorni preučitvi Komisija potrjuje svoje mnenje, da je program izjemnih davčnih olajšav, ki ga je sprejela Italija, poseben program, ki daje prednost samo podjetjem z določenimi upravičenimi stroški, povezanimi z udeležbo na sejmih v tujini, in izključuje druga podjetja, ki na takih sejmih ne sodelujejo. Četudi je program načelno na voljo vsem podjetjem, ki prostovoljno sodelujejo na sejmih v tujini, pa dejansko daje prednost samo podjetjem, ki se ukvarjajo z izvozom, in ni na voljo drugim poslovnim sektorjem. Glede na sodno prakso Sodišča so ugodnosti, dodeljene podjetjem, ki opravljajo izvozne dejavnosti in imajo določene stroške, povezane s temi dejavnostmi, selektivne po naravi ⁽⁴⁾.

(25) Komisija ne more sprejeti argumenta, ki so ga predložili italijanski organi, da podjetij, ki niso vključena v trgovanje in izvažanje, ni mogoče primerjati s podjetji, ki so vključena v trgovanje, ter da je torej program splošen. Komisija meni, da, ker je ugodnost, dodeljena z izključitvijo določenih posebnih stroškov iz davčne osnove, omejena samo na podjetja, ki opravljajo izvozne dejavnosti, in obstaja poleg običajne davčne olajšave, te ni mogoče obravnavati kot splošen ukrep. Komisija nadalje navaja, da italijanski organi niso dokazali, da ukrep upravičuje narava ali splošna shema davčnega sistema. V vsakem primeru ugodnosti za upravičence niso v skladu z notranjo logiko italijanskega davčnega sistema ter so izjemne in začasne.

(26) Komisija torej potrjuje svoje mnenje, da je program poseben, ker, na primer, daje prednost samo podjetjem, ki se ukvarjajo z izvozom in torej „razstavljajo proizvode“ na sejmih v tujini, v nasprotju s storitvenimi podjetji, podjetji, ki trgujejo z blagom, ki ni primerno za razstavljanje na sejmih, in podjetji, ki sodelujejo na sejmih v Italiji.

⁽⁴⁾ Sodba Sodišča z dne 10. decembra 1969 v združeni zadevi 6/69 in 11/69 Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki [1969] PSES 523; sodba Sodišča z dne 7. junija 1988 v zadevi 57/86 Helenska republika proti Komisiji Evropskih skupnosti [1988] PSES 2855; sodba z dne 15. julija 2004 v zadevi C-501/00 Kraljevina Španija proti Komisiji Evropskih skupnosti, poročila še ni.

- (27) Komisija tudi potrjuje svoje začetne dvome o tem, ali so vsa podjetja, zavezana davku v Italiji, upravičena do iste ravni ugodnosti v zvezi s sejmi, na katerih sodelujejo v tujini. Italijanski organi so potrdili, da stroški, upravičeni do zadevne spodbude, vključujejo tudi stroške, ki jih ima stalna poslovna enota italijanskega podjetja v tujini, ki od svojega sedeža prevzame določeno stopnjo samostojnosti, kakor je določeno v členu 162 TUIR ali v ustreznih veljavnih davčnih konvencijah z državo, v kateri je stalna poslovna enota.
- (28) Vendar pa Italija trdi, da se zadevna ugodnost uporablja samo, če ima v skladu s členom 1(1)(b) DL 269/2003 zadevne stroške neposredno italijanski upravičenec. Zato morajo tuje poslovne enote ali podružnice italijanskih podjetij zadevne stroške zaračunati neposredno italijanskemu sedežu, da bi lahko uporabljale zadevno znižanje davka, kar tuje poslovne enote podjetij s sedežem v Italiji dejansko izključuje iz zadevne ugodnosti. Komisija tudi zaradi tega razloga ugotavlja, da se program ne zdi na voljo vsem podjetjem na enaki osnovi.
- (29) Nazadnje mora ukrep vplivati na konkurenco in trgovino med državami članicami. Italija trdi, da ukrep sploh ne vpliva na konkurenco oziroma da so njegovi učinki na konkurenco neznatni glede na kratko trajanje zadevnega ukrepa.
- (30) Glede na učinke ukrepa Komisija potrjuje presojo, ki jo je opravila, ko je sprožila formalno preiskavo. V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča⁽⁵⁾ je za to, da ukrep izkrivlja konkurenco, dovolj, da prejemnik pomoči tekmuje z drugimi podjetji na trgih, odprtih za konkurenco. Zlasti Komisija potrjuje, da ukrep izkrivlja konkurenco in trgovino med državami članicami, ker se njegovi cilji in učinki posebej nanašajo na izboljšanje pogojev poslovanja upravičencev pri izvozu svojega blaga na tuje trge, in torej neposredno vpliva na podjetja, dejavna v mednarodni trgovini, vključno s trgovino v Skupnosti. Poleg tega lahko celo pomoč za izvozne dejavnosti zunaj Skupnosti vpliva na trgovino v Skupnosti in izkrivi konkurenco v njej⁽⁶⁾.
- (31) Komisija ne more sprejeti argumenta o omejenih učinkih programa na konkurenco, saj dejstvo, da ukrep velja samo eno leto, ne izključuje možnosti, da so vpletene količine lahko dovolj velike, da imajo pomembne učinke na nekatere trge. To zlasti drži, kadar so upravičenci velika podjetja, ki se po navadi udeležujejo številnih sejmov. Poleg tega je lahko glede na to, da pomoč ni omejena v absolutnem smislu, njen znesek precejšen. V vsakem primeru omejen znesek pomoči ne bi zadostoval, da bi izključil možnost izkrivljanja konkurence in trgovine med državami članicami.
- (32) Poleg tega se zdi smiselno domnevati, da kratko obdobje veljavnosti ukrepa ne bo omogočilo podjetjem, ki po navadi ne sodelujejo na sejmih, da bi izkoristila ponujeno ugodnost, zlasti če morajo ta podjetja sprejeti odločitve, kot je, ali vstopiti na nov trg ali ne. Namen ukrepa se torej zdi bolj koristiti podjetjem, ki že po navadi uporabljajo sejme, vključno s podjetji, katerih glavni poslovni cilj je zlasti organizirati in voditi razstavljanje proizvodov na sejmih, in ki bi imela nesorazmerne koristi iz zadevne spodbude, saj niso izrecno izključena iz področja uporabe člena 1(1)(b) DL 269/2003.
- (33) Italijanski organi so program začeli izvajati, ne da bi o tem predhodno uradno obvestili Komisijo, in torej niso izpolnili svoje obveznosti iz člena 88(3) Pogodbe ES. Če ukrep pomeni državno pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES in se je začel izvajati brez predhodne odobritve Komisije, ga je treba opredeliti kot nezakonito pomoč.

2. Zakonitost programa

⁽⁵⁾ Glej, na primer, sodba Sodišča prve stopnje z dne 30. aprila 1998 v zadevi T-214/95 *Het Vlaamse Gewest* (Flamska regija) proti Komisiji Evropskih skupnosti [1998] PSES II-717.

⁽⁶⁾ Sodba Sodišča z dne 21. marca 1990 v zadevi C-142/87 *Kraljevina Belgija* proti Komisiji Evropskih skupnosti [1990] PSES I-959.

3. Združljivost

(34) Če ukrep pomeni državno pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES, je treba njegovo združljivost oceniti ob upoštevanju izjem, določenih v členu 87(2) in (3) Pogodbe ES.

(35) Italijanski organi niso izrecno izpodbijali presoje Komisije iz njenega dopisa z dne 18. marca 2004 o sprožitvi formalne preiskave, da se v tem primeru ne uporablja nobena od izjem iz člena 87(2) in (3) Pogodbe ES, na podlagi katerih je mogoče državno pomoč obravnavati kot združljivo s skupnim trgov. Komisija torej potrjuje svojo presojo, kot je razložena v točkah 25 do 32 njenega dopisa z dne 18. marca 2004.

(36) Zadevne ugodnosti so povezane s stroški, ki niso upravičeni do pomoči na podlagi nobene od uredb o skupinskih izjemah ali smernic Skupnosti. S posebnim sklicevanjem na udeležbo na sejnih člen 5(b) Uredbe Komisije (ES) št. 69/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri *de minimis* pomoči (*) (7) določa, da je pomoč za udeležbo na sejnih dopustna samo, če ne presega 50 odstotkov upravičenih stroškov in za prvo udeležbo malega ali srednjega podjetja na določenem sejmu ali razstavi, medtem ko se zadevna davčna spodbuda nanaša na vsa podjetja in vse stroške, povezane z udeležbo na kakršnih koli sejnih v tujini.

(37) Izjeme, določene v členu 87(2) Pogodbe ES, ki se nanašajo na pomoč socialnega značaja, dodeljeno posameznim potrošnikom, pomoč za povrnitev škode, ki so jo povzročile naravne nesreče ali izjemni dogodki, in pomoč, dodeljeno nekaterim območjem Zvezne republike Nemčije, se v tem primeru ne uporabljajo.

(38) Prav tako program ni upravičen do izjeme, ki jo dovoljuje člen 87(3)(a) Pogodbe ES za pomoč za pospeševanje

gospodarskega razvoja območij, kjer je življenjska raven izjemno nizka ali kjer je podzaposlenost velika.

(39) Programa tudi ni mogoče obravnavati kot projekt skupnega evropskega interesa ali za odpravljanje resne motnje v gospodarstvu Italije, kot to določa člen 87(3)(b) Pogodbe ES, niti ni njegov cilj pospeševanje kulture in ohranjanje kulturne dediščine, kot je to določeno členu 87(3)(d) Pogodbe ES.

(40) Nazadnje je treba zadevni program preučiti na podlagi člena 87(3)(c) Pogodbe ES. Ta člen predvideva odobritev pomoči za pospeševanje razvoja določenih gospodarskih dejavnosti ali določenih gospodarskih območij, kadar takšna pomoč ne spreminja trgovinskih pogojev v obsegu, ki bi bil v nasprotju s skupnimi interesi. Davčne ugodnosti, ki jih dodeljuje program, niso povezane s posebnimi naložbami, ustvarjanjem delovnih mest ali posebnimi projekti. Preprosto pomenijo zmanjšanje stroškov, ki bi jih zadevna podjetja po navadi morala nositi pri svojem izvoznem poslovanju, in jih je zato treba obravnavati kot pomoč za tekoče poslovanje, povezano z izvozom. V skladu s standardno prakso Komisije se taka pomoč šteje za nezdružljivo s skupnim trgov.

(41) Komisija nadalje navaja, da četudi bi bilo ugotovljeno, da ukrep pospešuje razvoj določenih gospodarskih dejavnosti, kot je internacionalizacija italijanskih podjetij, kar bi torej povečalo obseg trgovanja, Komisija ne more izključiti možnosti, da bi bil obseg relativnih učinkov na trgovino v Skupnosti v nasprotju s skupnimi interesi.

VI. SKLEP

(42) Komisija ugotavlja, da davčne spodbude, dodeljene na podlagi tega ukrepa, pomenijo pomoč za tekoče poslovanje, ki ni upravičena do nobene od izjem glede preprečevanja in je torej nezdružljiva s skupnim trgov. Komisija tudi ugotavlja, da je Italija zadevni ukrep uveljavila nezakonito.

(*) V besedilu je vsebinska napaka. Ta stavek se mora glasiti: „S posebnim sklicevanjem na udeležbo na sejnih člen 5(b) Uredbe Komisije (ES) št. 70/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomoči za majhna in srednje velika podjetja...“. Uredba je na voljo v UL L 10, 13.1.2001, na str. 33 in ne na str. 1, kakor nepravilno navaja opomba 7.

(7) UL L 10, 13.1.2001, str. 1.

(43) Kadar se za nezakonito dodeljeno državno pomoč ugotovi, da je nezdružljiva s skupnim trgom, je smiselna posledica take ugotovitve, da morajo upravičenci pomoč vrniti. Z vračilom pomoči se konkurenčno stanje, ki je obstajalo pred dodelitvijo pomoči, obnovi v čim večji možni meri.

možnost, da se lahko celotna pomoč ali del pomoči, dodeljene v posameznih primerih, šteje za združljivo, zlasti na podlagi člena 5(b) uredbe o skupinskih izjemah za mala in srednja podjetja –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

(44) Čeprav je bil ta postopek zaključen pred koncem davčnega leta, v katerem velja program, in torej preden je davčna obveznost večine upravičencev postala dokončna, Komisija ne more izključiti možnosti, da so podjetja že morda koristila pomoč v smislu, na primer, nižjih delnih plačil davkov, ki se nanašajo na tekoče davčno leto. Komisija navaja, da so po sprožitvi formalne preiskave italijanski organi uradno opozorili potencialne upravičence programa na morebitne posledice, če bi Komisija ugotovila, da zadevni ukrep pomeni nezdružljivo pomoč. Vendar Komisija vseeno meni, da je za vračilo kakršne koli pomoči, ki je upravičencem že bila dana na razpolago, nujno, da Italija v dveh mesecih od sprejetja te odločbe prejemnikom ukaže, da povrnejo pomoč z obrestmi v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 794/2004 z dne 21. aprila 2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES⁽⁸⁾. Zlasti mora Italija tam, kjer je bila pomoč že dana na razpolago z znižanji plačil davkov za tekoče davčno leto, pobrati celotni zapadli davek z zadnjim odmerjenim plačilom za leto 2004. Vsekakor je treba celotno vračilo končati najpozneje do konca prvega davčnega leta po datumu uradnega obvestila o tej odločbi.

Člen 1

Program državne pomoči v obliki davčnih spodbud za podjetja, ki sodelujejo na sejmih v tujini, ki je določen v členu 1(1)(b) Zakonskega odloka št. 269 z dne 30. septembra 2003 in ki ga je Italija nezakonito začela izvajati v nasprotju s členom 88(3) Pogodbe ES, je nezdružljiv s skupnim trgom.

Italija ukine program pomoči iz prvega odstavka.

Člen 2

1. Italija sprejme potrebne ukrepe za vračilo s strani prejemnikov pomoči iz člena 1, ki jim je bila nezakonito dana na razpolago.

(45) Italija mora Komisiji predložiti seznam zadevnih prejemnikov ter jasno navesti načrtovane in že sprejete ukrepe za zagotovitev takojšnjega in učinkovitega vračila nezakonite državne pomoči, pri čemer uporabi vprašalnik iz Priloge k tej odločbi. V dveh mesecih od sprejetja te odločbe je treba Komisiji poslati tudi vse dokumente, ki dokazujejo, da so bili zoper prejemnike nezakonite pomoči uvedeni postopki za vračilo (kot so okrožnice, nalogi za povračilo itd.).

Vračilo se opravi nemudoma in v skladu s postopki nacionalne zakonodaje.

2. Kjer je bila pomoč že dana na razpolago z nižjimi delnimi plačili davkov za tekoče davčno leto, Italija pobere celotni zapadli davek z zadnjim odmerjenim plačilom za leto 2004.

V vseh drugih primerih Italija izterja zapadli davek najpozneje do konca prvega davčnega leta po datumu uradnega obvestila o tej odločbi.

(46) Ta odločba se nanaša na program kot tak in jo je treba izvršiti nemudoma, vključno z vračilom pomoči, dodeljene na podlagi programa. Vendar pa ne vpliva na

3. Za pomoč, ki jo je treba vrniti, se zaračunajo obresti, ki tečejo od dne, ko je bila prvič dana na razpolago upravičencem, do njenega dejanskega vračila in se izračunajo v skladu s členi 9, 10 in 11 Uredbe (ES) št. 794/2004.

⁽⁸⁾ UL L 140, 30.4.2004, str. 1.

Člen 3

V dveh mesecih od datuma uradnega obvestila o tej odločbi Italija obvesti Komisijo o ukrepih, sprejetih za ravnanje v skladu z njo, pri čemer uporabi vprašalnik iz Priloge k Odločbi.

V istem obdobju, kot je navedeno v prvem odstavku, Italija:

- (a) ukaže vsem prejemnikom pomoči iz člena 1, da povrnejo nezakonito pomoč z obrestmi;
- (b) pošlje vse dokumente, ki dokazujejo, da so bili zoper prejemnike nezakonite pomoči uvedeni postopki za vračilo.

Člen 4

Ta odločba je naslovljena na Republiko Italijo.

V Bruslju, 14. decembra 2004

Za Komisijo
Neelie KROES
Članica Komisije

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 20. julija 2005

o državni pomoči Nemčije za mesnopredelovalni obrat Greußener Salamifabrik GmbH

(notificirano pod dokumentarno številko C(2005) 2725)

(Besedilo v nemškem jeziku je edino verodostojno)

(2005/920/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega pododstavka člena 88(2) Pogodbe,

po pozivu vsem zainteresiranim strankam, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenimi členi ⁽¹⁾, in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

I. POSTOPEK

- (1) Ukrep je bil priglašen z dopisom z dne 6. novembra 1997, sklicujoč se na člen 88(3) Pogodbe ES. Upravičenec je podobno pomoč očitno prejel že v preteklosti. Zato je bil ukrep vključen na seznam pomoči, ki niso priglašene. Z dopisi z dne 4. februarja 1998, 10. junija 1998 in 4. februarja 1999 je Nemčija Komisiji posredovala dodatne informacije.
- (2) Z dopisom z dne 7. junija 1999 je Komisija Nemčiji sporočila, da bo zaradi zadevne pomoči sprožila postopek po členu 88(2) Pogodbe ES.
- (3) Odločba Komisije o sprožitvi postopka je bila objavljena v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* ⁽²⁾. Komisija je zainteresirane stranke pozvala, naj predložijo svoje pripombe.
- (4) Prispelle pripombe so bile posredovane Nemčiji s prošnjo za odgovor. Pripombe Nemčije so prispelle z dopisom z dne 23. februarja 2000.

⁽¹⁾ UL C 238, 21.8.1999, str. 15.

⁽²⁾ Glej opombo 1.

- (5) Z dopisom z dne 18. maja 2005, prispelim dne 23. maja 2005, je Nemčija, sklicujoč se na člen 7(7) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽³⁾, Komisijo zaprosila, naj sprejme odločbo na podlagi informacij, ki jih ima na razpolago.

II. OPIS UKREPA

- (6) Upravičeno podjetje, Greußener Salamifabrik GmbH, je bilo mesnopredelovalni obrat, ki je proizvajalo in tržilo različne salame in mesne izdelke. Podjetje ni kladlo živine, temveč je predelovalo zaklano meso. Po informacijah, ki jih je posredovala Nemčija, je bil 1. oktobra 1999 sprožen stečajni postopek o premoženju podjetja Greußener Salamifabrik GmbH. Komisija o rezultatih postopka ni bila obveščena. Zdi pa se, da so vsaj obrati podjetja, pod imenom „Greußener Salami- und Schinkenfabrik GmbH“, še naprej delovali. Pripombe v obravnavani odločbi pa se nanašajo na podjetje Greußener Salamifabrik GmbH, ki je pozneje šlo v stečaj.
- (7) Nenehno upadanje prihodka je pripeljalo do tega, da je imelo podjetje od leta 1995 izgubo in da je bil denarni tok od leta 1995 negativen. Iz poročila, ki ga je septembra 1996 izdelalo podjetje Dr. Zimmermann & Partner, je mogoče sklepati, da je bila situacija z denarnim tokom podjetja takrat skrajno kritična. Dejstvo, da se je podjetje nahajalo v finančnih težavah, je navedeno v sklepu Komisije o sprožitvi postopka ⁽⁴⁾, in med preiskovalnim postopkom ni bilo vprašljivo. Prestrukturiranje podjetja Greußener Salamifabrik, zaradi katerega je podjetje v zadnji četrtini leta 1996 najelo dodatna posojila (v višini 375 000 DEM pri Dresdner Bank AG in v višini 725 000 DEM pri Sparkasse Erfurt), je bilo potrebno. Za obe posojili je banka Thüringer Aufbau-bank prevzela izjemno jamstvo v višini 80 %, s čimer je torej pokrit znesek v višini 880 000 DEM. To jamstvo ni bilo priglašeno Komisiji, kar je v nasprotju z določbami Dopisa Komisije državam članicam SG(89) D/4328 z dne 5. aprila 1989; ta pomoč je v nadaljevanju označena kot pomoč 1.

⁽³⁾ UL L 83, 27.3.1999, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

⁽⁴⁾ Glej opombo 1.

- (8) 8. januarja 1997 je Ergewa GmbH prevzel 75 % delež upravičenega podjetja. Nov lastnik je opravil popravek vrednosti na terjatve za nezavarovane izvozne posle v Rusijo in razvrednotenje zalog v višini 1,2 mio DEM. To je skupaj z upadanjem prodaje vodilo k poslabšanju bilance, zaradi česar je ponovno prestrukturiranje postalo nujno.
- (9) Nemčija je v svojem obvestilu z dne 6. novembra 1997 jasno navedla, da podjetje Greußener Salamifabrik GmbH v letu 1997 ni doseglo svojih ciljev glede prometa in prihodka, da je podjetje nenehno v nevarnosti stečaja in da iz tega sledi, da podjetje ni več zmožno poplačati svojih obveznosti do bank. Zato je avgusta 1997 družba Schitag, Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG pripravila novo zasnovo za sanacijo za Greußener Salamifabrik GmbH. Nova zasnova za sanacijo je predvidevala tri vrste ukrepov:
- (a) Ozdravitev finančnih struktur:
- delen odpis dolgov podjetju z odstopom od terjatev,
 - reprogramiranje obstoječih bančnih obveznosti,
 - dovod kapitala s strani družbenikov;
- (b) Izdelava in pretvorba novega koncepta trženja;
- (c) Ukrepi za prihranke pri stroških.
- (12) Novo jamstvo v višini 2 mio DEM in delno uveljavljanje (370 000 DEM) prejšnjega jamstva sta bila Komisiji priglašena z dopisom z dne 6. novembra 1997 v skladu s členom 88(3) Pogodbe ES ter v skladu s Dopisom Komisije državam članicam SG(89) D/4328 z dne 5. aprila 1989. Oba ukrepa sta v nadaljevanju označena kot pomoč 2. Nemčija je v svojem dopisu z dne 4. februarja 1999 in ponovno v dopisu z dne 18. maja 2005 sporočila, da bo jamstvo banke Thüringer Aufbau-bank v višini 2 mio DEM dodeljeno le pod pogojem odobritve s strani Komisije.
- (13) Posojilo banke Dresdner Bank Erfurt v višini 2,5 mio DEM je bilo izplačano podjetju Greußener Salamifabrik GmbH.
- (14) Ergewa GmbH, ki je 75 % lastnik, je podjetju dodelil še podrejeno posojilo v višini 1,5 mio DEM.

2. Strategija trženja

- (15) Strategija trženja vsebuje naslednje tri cilje: razvoj izdelkov, politika izdelkov in spodbujanje prodaje. V splošnem naj bi se tako dosegla močnejša usmerjenost na trg.

3. Ukrepi za prihranke pri stroških

- 1. Finančna struktura**
- (10) Kot del prestrukturiranja se je Sparkasse Erfurt odpovedal terjatvi v višini 1,7 mio DEM. Za izravnavo je bilo delno izterjano jamstvo, ki ga je pred tem prevzela banka Thüringer Aufbau-bank (državna banka) za posojilo v višini 725 000 DEM (glej uvodno izjavo 7); 370 000 DEM (64 % zneska jamstva) je bilo v okviru prestrukturiranja plačanih Sparkasse Erfurt. Poleg tega je bilo za izravnavo delno izterjano jamstvo, ki ga je leta 1993 za posojilo v višini 1 mio DEM prevzela banka Thüringen GmbH (zasebna banka): 590 000 DEM (74 % zneska jamstva) je bilo plačanih Sparkasse Erfurt.
- (11) Poleg tega je banka Dresdner Bank Erfurt refinancirala posojilo v višini 2,5 mio DEM, ki ga je odobril Sparkasse Erfurt. Dresdner Bank je dodelila to posojilo le pod pogojem poročstva banke Thüringen Aufbau-bank za 80 % posojila.
- (16) Najlažje uresničeni prihranki so bili izvedeni že v okviru prejšnjega prestrukturiranja. Zasnova sanacije je predvidevala nadaljnje prihranke pri stroških, zlasti zmanjšanje porabe električne energije in zmanjšanje stroškov transporta.
- (17) Po informacijah, predloženih Komisiji, naj bi ti ukrepi skupaj ponovno vzpostavili sposobnost preživetja podjetja in njegovo rentabilnost. Za to pa bi se morali prihodki v višini 6 845 000 DEM v letu 1996 zvišati na 7 mio DEM v letu 1998 in na 8 mio DEM v letu 1999.
- (18) Komisija je sprožila postopek iz člena 88(2) Pogodbe ES glede navedenih ukrepov za Greußener Salamifabrik GmbH, ki jih je mogoče strniti kot sledi:

- 80 % jamstvo banke Thüringer Aufbaubank za posojili v skupni višini 1,1 mio DEM decembra 1996 (znesek jamstva 880 000 DEM);
- delno uveljavljanje enega od jamstev (370 000 DEM) v času prestrukturiranja/reprogramiranja leta 1997;
- drugo 80 % jamstvo banke Thüringer Aufbaubank za bančno posojilo v višini 2,5 mio DEM (znesek jamstva 2 mio DEM) leta 1997.

navedenimi smernicami. Za pomoč 2 očitno niso bili izpolnjeni trije od pogojev iz smernic za prestrukturiranje. S to pomočjo rentabilnost podjetja očitno ni bila ponovno vzpostavljena. Poleg tega je podjetje rentabilnost očitno poskušalo vzpostaviti tako, da bi težave premagalo s širitvijo. S takšno širitvijo bi se lahko na neupravičen način izkrivljala konkurenca. Končno ni bilo jasno, če je bil načrt za prestrukturiranje izveden v celoti.

III. PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANK

- (19) Ker so bila jamstva za podjetje v finančnih težavah prevzeta, mora Komisija izhajati iz dejstva, da element pomoči v času dodelitve ustreza 100 % zajamčenega zneska, namreč 880 000 DEM leta 1996 in 2 mio leta 1997, skupaj torej 2,88 mio DEM.
- (20) Komisija je sprožila postopek po členu 88(2) Pogodbe ES glede navedenih ukrepov, ker je dvomila, da je ukrep v skladu z Dopisom Komisije SG(89) D/4328 z dne 5. aprila 1989 o državnih jamstvih in s Smernicami za oceno državnih pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah iz leta 1994 in 1997 ⁽⁵⁾. Z ozirom na Smernice je Komisija podvomila, da se lahko s prestrukturiranjem ponovno vzpostavi rentabilnost podjetja, da se je načelo, da je pomoč za prestrukturiranje dovoljeno dodeliti le enkrat, upoštevalo in da se je upoštevala zahteva po popolni pretvorbi načrta za prestrukturiranje.
- (23) Komisija je prejela pripombe podjetja Kemper Fleischwarenfabrik (Nortrup), Zveznega združenja nemške mesne industrije (Bundesverband der Deutschen Fleischwarenindustrie e.V.) (Bonn) in še tretje zainteresirane stranke, ki je želela ostati neimenovana. Vse tri zainteresirane stranke so mnenja, da bi do povečanja prihodka lahko prišlo le z zniževanjem cen, kar pa bi bilo lahko za ta sektor škodljivo. Zvezno združenje mesne industrije je opozorilo na dejstvo, da na trgu letno propade 1 % nemških mesnopredelovalnih obratov. Na tem zelo konkurenčnem trgu lahko preživijo samo najboljši. Če se podjetje umetno drži pri življenju, to škodi interesom sektorja. Poleg tega skoraj vsa podjetja v tem sektorju sledijo predlagani strategiji trženja. Po mnenju zveznega združenja takšna strategija brez znatnih sredstev – ki pa niso bila na razpolago – ne more biti uspešna.

IV. PRIPOMBE NEMČIJE

- (21) Pomoč 1 je bila dodeljena v obliki državnih jamstev, kar pomeni, da mora biti v skladu z Dopisom Komisije državam članicam SG(89) D/4328 z dne 5. aprila 1989. V tem dopisu je Komisija pojasnila, da bo jamstva odobrila le pod pogojem, da bo uveljavljanje pogodbeno vezano na posebne pogoje, ki lahko vsebujejo celo predlog izjave o stečaju upravičenega podjetja. Iz predloženih informacij ni razvidno, ali je bilo uveljavljanje omenjenih jamstev vezano na posebne pogoje.
- (22) Pomoč je bila dodeljena, ker se je podjetje znašlo v finančnih težavah in ker ga je bilo treba sanirati. Zato je bilo treba pomoč preveriti v okviru Smernic Skupnosti za oceno državnih pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah, ki so veljale v času dodelitve jamstva. Glede pomoči 1 Komisija nima informacij, na podlagi katerih bi lahko preverila združljivost z zgoraj
- (24) Poleg prošnje za podaljšanje roka za odgovor je Nemčija z dopisi z dne 22. julija 1999, 28. julija 1999, 6. avgusta 1999 in 23. februarja 2000 predložila svoje pripombe.
- (25) V svojem prvem dopisu je Nemčija sporočila, da je bilo podjetje delno prevzeto.
- (26) V svojem drugem dopisu je Nemčija napovedala, da želi posredovati poroštveno pogodbo s pogoji za zagotovitev jamstva, predložila je načrt za prestrukturiranje za prvo prestrukturiranje in sporočila, da želi posredovati tudi finančne rezultate, pričakovane po drugem prestrukturiranju. Končno je napovedala tudi nadaljnje informacije o vprašanju, zakaj cilji glede prihodkov po drugi sanaciji niso bili doseženi.

⁽⁵⁾ UL C 368, 23.12.1994, str. 12 in UL C 283, 19.9.1997, str. 2.

- (27) V dopisu z dne 28. julija 1999 je Nemčija tudi opozorila na to, da podjetje ne načrtuje širitve proizvodnih kapacitet, temveč bo proizvajalo v podobnih količinah kot v preteklosti (1994/1995). Težave podjetja gre iskati v zunanjih dejavnikih, kot npr. v izbruhih prašičje kuge, propadu ruskega trga in krizi BSE. Končno naj bi bilo malo verjetno, da bo pomoč vodila k izkrivljanju konkurence, saj je upravičeno podjetje MPS in je dejavno le v Thüringenu.
- (28) Tretjemu dopisu z dne 6. avgusta 1999 je Nemčija priložila poroštveno pogodbo in zasnovo sanacije za prvo prestrukturiranje.
- (29) V svojem dopisu z dne 23. februarja 2000 je Nemčija sporočila, da je bil sprožen stečajni postopek o premoženju podjetja Greußener Salamifabrik GmbH in da so banke odpovedale svoje kreditne linije. Dopisu je bil priložen dopis glavne banke podjetja, banke Dresdner Bank, v katerem banka ugotavlja, da se bodo konkurenti zagotovo izrekli proti pomoči.

meznega blaga, nezdružljive s skupnim trgom, v kolikor pripadajočo trgovino med državami članicami.

- (32) Pomoč je bila dodeljena v obliki državnih jamstev. Zahvaljujoč tem jamstvom je upravičeno podjetje lahko dobilo denar, da bi preživel, namesto da bi šlo v stečaj ali se prestrukturiralo.

- (33) Pomoč 1 je bila dodeljena leta 1996. Državne pomoči, ki niso priglašene, morajo biti ocenjene na podlagi zakonskih določb, ki veljajo v času dodelitve. Pravna osnova za presojo državnih jamstev je bil leta 1996 Dopis Komisije državam članicam SG(89) D/4328 z dne 5. aprila 1989. V tem dopisu je Komisija pojasnila, da so vsa državna jamstva zajeta v členu 87(1) Pogodbe ES. Iz tega sledi, da v skladu s točko 2.3 Smernic za oceno državnih pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah (smernice iz leta 1994) pri državnih kreditnih jamstvih za podjetje, ki je v težavah, obstaja domneva, da finančni transferji vsebujejo državne pomoči. Kot je opisano v odstavku 7, je bilo upravičeno podjetje v času dodelitve pomoči 1 v finančnih težavah. V skladu s točko 2.1 smernic iz leta 1994 so upadajoča rentabilnost, upadajoči prihodki in zmanjšan denarni tok tipični simptomi, ki kažejo na to, da je podjetje v težavah.

V. PRESOJA

Ureditev trga

- (30) Z ukrepi je mesnoprredelovalnemu obratu dodeljena pomoč. V skladu s členom 40 Uredbe Sveta (ES) št. 1254/1999 z dne 17. maja 1999 o skupni ureditvi trga za goveje in telečje meso ⁽⁶⁾ in v skladu s členom 21 Uredbe Sveta (EGS) št. 2759/75 z dne 29. oktobra 1975 o skupni ureditvi trga za prašičje meso ⁽⁷⁾ veljajo za izdelke, zajete v teh uredbah, členi 87, 88 in 89 Pogodbe ES. Sektorji, ki jih zadevajo ukrepi pomoči, so torej zajeti v določbah Skupnosti za državne pomoči.

Prepoved državnih pomoči v skladu s členom 87(1) Pogodbe ES

- (31) V skladu s členom 87(1) Pogodbe ES so državne pomoči ali kakršne koli vrste pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivljajo ali bi lahko izkrivljale konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznih podjetij, ki jih zadevajo ukrepi pomoči, so torej zajeti v določbah Skupnosti za državne pomoči.

⁽⁶⁾ UL L 160, 26.6.1999, str. 21. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1899/2004. (UL L 328, 30.10.2004, str. 67).

⁽⁷⁾ UL L 282, 1.11.1975, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

- (34) Pomoč 2 je bila priglašena leta 1997. Priglašene pomoči morajo biti ocenjene na podlagi zakonskih določb, ki veljajo v času dodelitve. V odstavku 4 Obvestila Komisije o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državno pomoč v obliki poroštev ⁽⁸⁾ so navedeni štiri pogoji, pod katerimi posamezna državna poroštva ne predstavljajo pomoči, zajete v členu 87(1) Pogodbe ES. Ker je Nemčija jasno izrazila, da je kreditojemalec, podjetje Greußener Salamifabrik GmbH, v času dodelitve drugega jamstva moral veljati za podjetje v težavah (glej uvodno izjavo 9), prvi izmed zgoraj navedenih pogojev ni izpolnjen.

- (35) Zato gre pri ukrepu za pomoč, dodeljeno iz državnih sredstev (preko banke Thüringer Aufbaubank).

- (36) Ker so bila jamstva za podjetje v finančnih težavah prevzeta, Komisija izhaja iz dejstva, da element pomoči ustreza 100 % zajamčenega zneska v višini 880 000 DEM za prvo jamstvo in 2 mio DEM za drugo jamstvo, skupaj torej 2,88 mio DEM.

⁽⁸⁾ UL C 71, 11.3.2000, str. 14.

- (37) Do pomoči so upravičena določena podjetja, v zadevnem primeru le podjetje Greußener Salamifabrik GmbH.
- (38) Po sodni praksi Evropskega sodišča izboljšanje konkurenčnega položaja podjetja na osnovi državne pomoči na splošno nakazuje izkrivljanje konkurence nasproti konkurenčnim podjetjem, ki niso prejela takšne podpore⁽⁹⁾. Niti sorazmerno majhen obseg pomoči niti sorazmerno majhna velikost upravičenega podjetja vnaprej ne izključujeta možnosti oviranja trgovine med državami članicami⁽¹⁰⁾.
- (39) Ukrep ovira trgovino med državami članicami takrat, ko otežuje uvoz iz drugih držav članic ali olajša izvoz v druge države članice. Odločilno pri tem je, da se promet znotraj Skupnosti na podlagi vprašljivega ukrepa različno razvija ali bi se lahko različno razvil.
- (40) Izdelki, ki so podprti s programom pomoči, so predmet trgovine med državami članicami⁽¹¹⁾ in so torej izpostavljeni konkurenci. Zato obstaja bojazen, da se je zaradi ukrepa promet znotraj Skupnosti razvil drugače.
- (41) Zadevni ukrep zato predstavlja pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe ES.

Člen 87(2) Pogodbe ES: dejansko stanje izjem

- (42) Prepovedi državnih pomoči v členu 87(1) Pogodbe ES v odstavkih 2 in 3 sledi dejansko stanje izjem.
- (43) Pogoji za izjeme od pravil v skladu s členom 87(2) Pogodbe ES na podlagi vrste ukrepa pomoči in njegove ciljne naravnosti niso podani. Sicer pa Nemčija ni uveljavila uporabe člena 87(2).

⁽⁹⁾ Sodba Sodišča z dne 17. septembra 1980, zadeva 730/79 Philip Morris Holland BV proti Komisiji Evropskih skupnosti [1980] PSES, str. 2671, odst. 11 in 12.

⁽¹⁰⁾ Sodba Sodišča z dne 21. marca 1990, zadeva C-142/87 Kraljevina Belgija proti Komisiji Evropskih skupnosti [1990] PSES, I-959, odst. 43, in Sodba Sodišča z dne 14. septembra 1994 povezane zadeve C-278/92, C-279/92 in C-280/92 Kraljevina Španija proti Komisiji Evropskih skupnosti [1994] PSES, I-4103, odst. 40 do 42.

⁽¹¹⁾ V sektorju mesnih izdelkov obstaja znaten promet znotraj Skupnosti. Leta 1996 se je trgovalo z okoli 8 mio tonami mesa (zaklano meso) znotraj EU. To je znašalo okoli 23 % celotne proizvodnje mesa leta 1996 (Vir: Eurostat).

Člen 87(3) Pogodbe ES: dejansko stanje izjem v presoji Komisije

- (44) V členu 87(3) Pogodbe ES so navedene pomoči, ki jih je mogoče obravnavati kot združljive s skupnim trgom. Njihovo združljivost s Pogodbo je potrebno preveriti tako z nacionalnega stališča kot tudi z vidika Skupnosti. Da bi se zagotovilo nemoteno delovanje skupnega trga, je potrebno natančno upoštevati dejansko stanje izjem, ki je oblikovano v členu 87(3).
- (45) V zvezi s členom 87(3)(a) Pogodbe ES je potrebno opozoriti na dejstvo, da ima upravičeno podjetje sedež v regiji, katere gospodarsko stanje je mogoče v skladu s Smernicami za državne pomoči z regionalno naravnostjo⁽¹²⁾, merjeno na ravni Skupnosti, v celoti gledano obravnavati kot skrajno neugodno (BDP na prebivalca – merjeno na kupni moči – je pod 75 % evropskega povprečja). Po navedenih Smernicah za državne pomoči z regionalno naravnostjo (in po prejšnji različici teh smernic⁽¹³⁾) predpisi glede dodelitve državnih pomoči v regijah v skladu s členom 87(3)(a) Pogodbe ES za kmetijski sektor ne veljajo. Zato člena 87(3)(a) Pogodbe ES ni mogoče uporabiti za utemeljitev pomoči za proizvodnjo, predelavo in trženje izdelkov Priloge I.
- (46) V zvezi s členom 87(3)(b) Pogodbe ES je mogoče ugotoviti, da zadevni ukrep ne služi niti pospeševanju pomembnega načrta skupnega evropskega interesa niti ne odpravlja znatne motnje gospodarskega življenja v Nemčiji.

- (47) Poleg tega ukrep ni niti določen niti primeren za uresničevanje ciljev v skladu s členom 87(3)(d) Pogodbe ES.

Člen 87(3)(c) Pogodbe ES

- (48) Pomoči, ki pospešujejo razvoj določene gospodarske panoge ali gospodarskega območja, lahko Komisija v skladu s členom 87(3)(c) Pogodbe ES obravnava za združljive s skupnim trgom, dokler olajšujejo razvoj določene gospodarske panoge ali gospodarskega območja in pogojev trgovanja ne spreminjajo na način, ki je v nasprotju s skupnim interesom.

⁽¹²⁾ UL C 74, 10.3.1998, str. 9.

⁽¹³⁾ UL C 31, 3.2.1979, str. 9.

(49) Običajno bi Komisija združljivost pomoči za podjetja, ki so v finančnih težavah, presojala v skladu s členom 87(3)(c) Pogodbe ES na podlagi Smernic Skupnosti za državne pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah ⁽¹⁴⁾ iz leta 2004 (smernice iz leta 2004). Komisija pa v skladu s točkama 103 in 104 Smernic presoja tako pomoči, priglašene pred 10. oktobrom 2004, kot tudi pomoči za reševanje in prestrukturiranje, ki so bile dodeljene v celoti pred objavo smernic iz leta 2004 in niso priglašene, na podlagi smernic, veljavnih v času priglasitve oz. v času dodelitve pomoči. Pomoč 1 je bila dodeljena leta 1996, pomoč 2 je bila priglašena novembra 1997. V tem času so veljale smernice iz leta 1994. Po točki 2.2 smernic iz leta 1994 je v presoji držav članic za kmetijski sektor zapisano, naj se v tem sektorju še naprej uporabljajo posebni predpisi Komisije glede pomoči za reševanje in prestrukturiranje za posamezne prejemnike pomoči, ki veljajo pred začetkom veljavnosti istih smernic. Nemčija ni zaprosila za uveljavljanje te možnosti. Zato se bo ukrep presojal na podlagi določb smernic iz leta 1994.

Pomoč 1

(50) Pomoč 1 zadeva 80 % državnega jamstva za posojilo v vrednosti 1,1 mio DEM. Komisija je sprožila postopek iz člena 88(2) Pogodbe ES iz naslednjih razlogov:

- ni bilo gotovo, ali je jamstvo v skladu s posebnimi pogoji za državna jamstva;
- ni obstojal načrt za prestrukturiranje (zasnova sanacije), iz katerega bi izhajalo, da je pomoč v skladu s Smernicami za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah.

(51) Nemčija je posredovala kopijo jamstvene pogodbe. Po slednji pride jamstvo v poštev le v primeru, če je upravičeno podjetje v finančnih težavah (stečajni postopek ali podobno) in če zjamčenega posojila ni mogoče vrniti s prodajo drugega premoženja podjetja. Tako je bil pogoj, naveden v Dopisu Komisije državam članicam SG (89) D/4328 z dne 5. aprila 1989 ⁽¹⁵⁾, izpolnjen. To pomeni, da je bilo jamstvo v skladu s posebnimi pogoji za državna jamstva.

(52) Ker je bilo upravičeno podjetje, Greußener Salamifabrik GmbH, v času dodelitve jamstva označeno kot podjetje v težavah, pa je treba pomoč preveriti v okviru določb Skupnosti za oceno državnih pomoči za reševanje in

prestrukturiranje podjetij v težavah, ki so veljale v času dodelitve jamstva (glej uvodno izjavo 49). Jamstvo je bilo dodeljeno v okviru sanacije upravičenega podjetja.

(53) Nemčija je posredovala poročilo podjetja Dr. Zimmermann & Partner z dne 9. septembra 1996. Po podatkih Nemčije gre pri tem poročilu za zasnovo sanacije, ki je bila predložena v času dodelitve prve državne pomoči. Poročilo pa kot zasnovo sanacije v dveh pogledih ni primerno: status poročila ni jasen in v poročilu ni omenjeno prestrukturiranje.

(54) Nasprotno, zdi se, da je poročilo opis podjetja z datumom 9. septembra 1996. Po tem datumu je imelo podjetje težave zaradi krize BSE in zaradi izgube izvoznih trgov v Vzhodni Evropi. Toda poročilo je vsebovalo – domnevno pozneje – ročno spremenjene številke. Status teh popravkov ni jasen. Nadalje ni jasno, ali je bil načrt sprejet s strani lastnikov podjetja.

(55) V poročilu so podatki o strukturi stroškov in potrebi po kapitalu podjetja v septembru 1996. Če odmislimo opis okrepitev obstoječega vodstva, ni jasno, kako naj bi se podjetje prestrukturiralo. Če je bilo poročilo v času svojega nastanka mišljeno kot načrt za prestrukturiranje, kar pa ni gotovo, ga je mogoče razumeti tako, da bi lahko podjetje težave premagalo s širitvijo in brez kakršnegakoli prestrukturiranja.

(56) Po smernicah iz leta 1994 je pomoč združljiva s skupnim trgov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) s pomočjo je treba ponovno vzpostaviti rentabilnost podjetja;
- (b) nesprejemljivemu izkrivljanju konkurence zaradi pomoči se je treba izogibati;
- (c) znesek pomoči mora biti v primernem razmerju s stroški in koristjo prestrukturiranja; in

(d) izvedba načrta za prestrukturiranje se nadzoruje s pomočjo letno predloženih poročil.

⁽¹⁴⁾ UL C 244, 1.10.2004, str. 2.

⁽¹⁵⁾ Ta dopis je bil nadomeščen z Obvestilom Komisije o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državno pomoč v obliki poroštev (UL C 71, 11.3.2000, str. 14).

- (57) Po poročilu podjetja Dr. Zimmermann & Partner se je prihodek upravičenega podjetja od leta 1994 nenehno zmanjševal. Vendar naj bi se prihodek, tako poročilo, v naslednjem letu povečal. Razlaga za pričakovan razvoj ni podana, čeprav je ponovna vzpostavitev rentabilnosti odvisna od obrata tega trenda. Po točki 3.2.2 (i) smernic iz leta 1994 mora „izboljšanje gospodarnosti podjetja (...) biti doseženo predvsem z ustreznimi ukrepi v podjetju, ki so navedeni v načrtu za prestrukturiranje. Zunanji dejavniki, kot so višje cene (...), se smejo upoštevati le, ko so zadevne napovedi za trg splošno priznane.“ Ker ta pogoj ni izpolnjen, Komisija ni mnenja, da pomoč v obliki jamstva vodi k ponovni vzpostavitvi rentabilnosti.
- (58) Rentabilnost naj bi se ponovno vzpostavila s povečanjem prihodka. Čeprav bi bilo mogoče povečanje prihodka doseči z obstoječo proizvodno kapaciteto, bi se lahko rentabilnost ponovno vzpostavila le tako, da bi konkurenčna podjetja izgubila svoje tržne deleže (če bi bil trg stabilen, kot je ugotovljeno v poročilu o prestrukturiranju, bi se povpraševanje zmanjšalo). Zato Komisija tudi ugotavlja, da pomoč ni namenjena izogibanju nesprejemljivemu izkrivljanju konkurence, saj bi se zaradi ponovne vzpostavitve rentabilnosti konkurenčna podjetja znašla v neugodnem položaju.
- (59) Težko je presoditi, ali je zahteva po sorazmernosti stroškov in koristi prestrukturiranja izpolnjena. Od podjetij, upravičenih do pomoči, se praviloma pričakuje, da k prestrukturiranju prispevajo znaten prispevek iz lastnih sredstev ali iz zunanjih poslovnih virov financiranja. Po poročilu podjetja Dr. Zimmermann & Partner naj bi lastnik podjetju dovajal nov kapital, vendar ni bilo jasno, ali se je to res zgodilo. Zato Komisija ne more zaključiti, ali je pomoč v tej točki usklajena z navedenimi smernicami iz leta 1994.
- (60) Končno ni jasno, kako naj bi se prestrukturiranje nadzorovalo. Zato tudi ta, v Smernicah naveden pogoj, ni izpolnjen.
- (61) Greußener Salamifabrik GmbH izpolnjuje pogoje za uvrstitev med mala in srednje velika podjetja (MSP). V skladu s točko 3.2.4 Smernic iz leta 1994 Komisija za pomoči za prestrukturiranje za MSP ne bo postavila enako strogih zahtev kot za pomoči za prestrukturiranje za velika podjetja, saj takšne pomoči pogoje trgovanja praviloma spreminjajo v manjšem obsegu. Ta blag pristop k oceni pomoči za prestrukturiranje za MSP še posebej zadeva obvezo zmanjšanja kapacitet v gospodar-
- skih panogah s strukturnim presežkom kapacitet in obveznost poročanja. Ne glede na blag pristop, veljaven za MSP, je bilo ugotovljeno, da pomoč ne vodi k ponovni vzpostavitvi rentabilnosti upravičenega podjetja (glej uvodno izjavo 57) in da na neupravičen način izkrivlja konkurenco.
- (62) Iz navedenih razlogov je Komisija prvo pomoč, ki je bila dodeljena Greußener Salamifabrik GmbH v obliki državnih jamstev za znesek do višine 880 000 DEM, označila za nezdržljivo s členoma 87 in 88 Pogodbe ES. Ker je bila pomoč dodeljena neupravičeno in ni združljiva s Pogodbo, jo je potrebno vrniti.

Pomoč 2

- (63) Druga pomoč zadeva delno uveljavljanje in izplačilo 370 000 DEM banki Sparkasse Erfurt v okviru prvega jamstva pri reprogramiranju/prestrukturiranju iz leta 1997 ter 80 % državno jamstvo za posojilo v višini 2,5 mio DEM, ki ga je leta 1997 zagotovila banka Dresdner Bank.
- (64) Ker prvo državno jamstvo, kot je navedeno v odstavku 62, predstavlja pomoč za Greußener Salamifabrik GmbH, ki je bila dodeljena neupravičeno in ni združljiva s členoma 87 in 88 Pogodbe ES, veljajo te ugotovitve tudi za delno uveljavljanje prvega jamstva v okviru drugega načrta za prestrukturiranje.
- (65) 80 % državno jamstvo za posojilo v višini 2,5 mio DEM mora biti ocenjeno po določbah Obvestila Komisije o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državno pomoč v obliki poroštev (glej uvodno izjavo 34). Po splošnih pogojih za jamstva, ki so bili predloženi Komisiji in jih uporablja banka Thüringer Aufbaubank, je razvidno, da je mogoče za jamstvo zaprositi le v primeru, če je upravičeno podjetje v finančnih težavah (stečajni postopek in podobno) ter če zajamčenega posojila ni mogoče vrniti s prodajo drugega premoženja podjetja (glej tudi uvodno izjavo 51). Posebni pogoji, navedeni v točki 5.3 navedenega obvestila Komisije, so tako izpolnjeni.

- (66) V skladu s točko 2.1 Smernic iz leta 1994 spadajo k značilnim simptomom, ki kažejo, da je podjetje v težavah, zmanjšana rentabilnost, povečanje izgub, zmanjšani prihodki, povečane zaloge, prevelike kapacitete, zmanjšan denarni tok, povečana zadolženost in obremenitev z obrestmi ter nižja neto knjižna vrednost.

- (67) Ker je Nemčija jasno izrazila, da podjetju nenehno grozi nevarnost stečaja, je bilo ugotovljeno, da je bilo Greußerer Salamifabrik GmbH v času dodelitve jamstva podjetje v težavah (glej uvodni izjavi 9 in 34). Zato je pomoč treba preveriti po veljavnih določbah Skupnosti za oceno državnih pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah. Kot je bilo navedeno v uvodni izjavi 49, v tem primeru veljajo smernice iz leta 1994. Komisija je zaradi te pomoči sprožila postopek iz člena 88(2) Pogodbe ES, ker je dvomila, da so izpolnjeni naslednji pogoji smernic iz leta 1994:
- (a) pomoči za prestrukturiranje se dodelijo le enkrat;
 - (b) pomoč mora voditi k ponovni vzpostavitvi rentabilnosti podjetja;
 - (c) pomoč ne sme voditi k nesprejemljivemu izkrivljanju konkurence;
 - (d) izvajanje načrta za prestrukturiranje je treba nadzorovati s pomočjo letno predloženih poročil.
- (68) Po točki 3.2.2 (i) Smernic iz leta 1994 se pomoči za prestrukturiranje običajno dodelijo le enkrat. Nemčija se glede te točke ni izrazila.
- (69) Dejstvo, da je bila v okviru drugega prestrukturiranja dodeljena nadaljnja pomoč, je v nasprotju z osnovnim načelom, po katerem se lahko pomoči za prestrukturiranje dodelijo samo enkrat.
- (70) Komisija je podvomila, da bo načrt za prestrukturiranje, ki je bil predložen zaradi utemeljitve druge pomoči za prestrukturiranje (v obliki drugega jamstva), privedel k ponovni vzpostavitvi rentabilnosti podjetja. Za to bi bilo potrebno znatno zvišanje prihodkov. Toda zdelo se je malo verjetno, da se bo to dejansko zgodilo, predvsem zato, ker so se prve napovedi že v času sprožitve postopka izkazale za preveč optimistične. Nemčija ni posredovala nikakršne utemeljitve ali pojasnila za posredovane napovedi prihodka. Zato je Komisija še naprej dvomila, da je pogoj, da se z načrtom za prestrukturiranje lahko ponovno vzpostavi dolgoročna rentabilnost podjetja, izpolnjen.
- (71) K merilu izogibanja nesprejemljivemu izkrivljanju konkurence je Nemčija predložila dva argumenta. Prvič, zadevno podjetje je premajhno, da bi izkrivljalo konkurenco ali da bi vplivalo na promet znotraj Skupnosti. Drugič, podjetje ne bo razširilo svojih proizvodnih kapacitet, temveč jih bo zgolj bolj izrabilo.
- (72) Prvi argument izpodbija sodna praksa Evropskega sodišča (glej uvodno izjavo 38). Glede drugega argumenta je mogoče reči, da Komisija v skladu s točko 3.2.2 (ii) Smernic iz leta 1994 zahteva zmanjšanje kapacitet le v primeru, če obstaja strukturni presežek kapacitet znotraj Skupnosti. V času sprožitve postopka je Komisija ugotovila, da v zadevnem sektorju ni presežnih kapacitet. Kljub temu si je Komisija zastavila vprašanje, kako je mogoče ukrep označiti kot ukrep skupnega interesa, če je bil njegov cilj povečanje proizvodnje, povečanja proizvodnje pa samodejno vodijo k zmanjšanju tržnih deležev konkurenčnih podjetij.
- (73) Nemčija ni razložila, na kakšen način večja proizvodnja ne bi imela negativnih posledic na konkurenčna podjetja. Poleg tega Nemčija ni navedla podatkov o razmerju med koristjo za zadevno podjetje in stroški za sektor na splošno. Zato Komisija ne more presoditi, ali se pomoč izogiba nesprejemljivemu izkrivljanju konkurence.
- (74) Nemčija ni posredovala informacij o nadzoru izvajanja načrta za prestrukturiranje.
- (75) 8. januarja 1997 je Ergewa GmbH prevzel 75 % delež upravičenega podjetja. Ni jasno, ali se lahko Ergewa uvrsti med MSP v smislu Smernic iz leta 1994 in ali je zaradi tega prišlo do kakšnih sprememb v statusu podjetja Greußerer Salamifabrik GmbH, v katerem ima Ergewa GmbH več kot 25 % delež. Tudi če se kot osnova upošteva blag pristop k ocenjevanju pomoči za prestrukturiranje za MSP (točka 3.2.4 Smernic iz leta 1994), se ugotovi, da v sektorju, kot je navedeno v odstavku 72, ni presežnih kapacitet in da zaradi nezadostnih podatkov ni bilo mogoče izvesti kontrolnih zahtev. Dejstvo, da bi se lahko upravičeno podjetje verjetno tudi leta 1997 še uvrstilo med MSP, pri oceni obravnavane pomoči ničesar ne spremeni.
- (76) Iz navedenih razlogov je Komisija mnenja, da druga pomoč, ki je bila podjetju Greußerer Salamifabrik GmbH dodeljena v obliki državnega jamstva za znesek v višini do 2 mio DEM, ni združljiva s členoma 87 in 88 Pogodbe ES. Nemčija je v svojem dopisu z dne 4. februarja 1999 in ponovno v dopisu z dne 18. maja 2005 sporočila, da je bilo jamstvo dodeljeno le pod pogojem odobritve s strani Komisije. Ker v okviru tega jamstva ni prišlo do izplačil, vrátilo te pomoči, ki ni združljiva s Pogodbo, ni potrebno.

VI. SKLEP

- (77) Komisija ugotavlja, da državna pomoč, ki je bila dodeljena v obliki državnih jamstev v višini 880 000 DEM (pomoč 1) oz. 2 mio DEM (pomoč 2), skupaj torej 2,88 mio DEM, za posojilo v vrednosti 1,1 mio DEM oz. 2,5 mio DEM, skupaj torej 3,6 mio DEM, ni združljiva s skupnim trgom.
- (78) Pomoči, ki so bile dodeljene neupravičeno in so nezdružljive s Pogodbo, je treba vrniti. Komisija ugotavlja, da je bil 1. oktobra 1999 sprožen stečajni postopek o premoženju podjetja Greußerer Salamifabrik GmbH. Ker Komisiji ni znano, ali po stečajnem postopku podjetje še obstaja, je vračilo morda primerno tudi v prihodnje.
- (79) Komisija opozarja Nemčijo, da je potrebno v skladu z odstavkoma 6.4 in 6.5 Obvestila Komisije o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državno pomoč v obliki poroštev z nacionalno zakonodajo preveriti, če protipravnost pomoči zadeva pravno razmerje med državo in tretjo osebo. Nacionalna sodišča morajo v določenih okoliščinah preveriti, če je nacionalna zakonodaja v nasprotju z upoštevanjem garancijskih pogojev; pri preverjanju tega vprašanja je treba upoštevati kršitve prava Skupnosti –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Pomoč, ki jo je Nemčija leta 1996 v obliki jamstva v višini 880 000 DEM dodelila podjetju Greußerer Salamifabrik GmbH, ni združljiva s skupnim trgom.

Člen 2

1. Nemčija sprejme vse potrebne ukrepe, da bo od prejemnika izterjala zneske, izplačane v okviru jamstva, navedenega v členu 1.

2. Izterjava pomoči se izvede v skladu s postopki nacionalnega prava, v kolikor le-to omogoča takojšnje in učinkovito izvršitev odločbe. Zneski, ki jih je treba vrniti, vključujejo obresti od datuma, ko je prejemnik pomoč prejel, do datuma, ko jo je dejansko vrnil. Obresti se izračunajo na podlagi referenčne obrestne mere, ki se uporablja za izračun ekvivalenta dotacij.

Člen 3

Pomoč v obliki jamstva v višini 2 mio DEM za Greußerer Salamifabrik GmbH, ki jo je Nemčija nameravala dodeliti, ni združljiva s skupnim trgom.

Iz tega razloga se ta pomoč ne sme dodeliti.

Člen 4

Nemčija obvesti Komisijo v dveh mesecih po uradnem obvestilu o tej odločbi o ukrepih, sprejetih za izvajanje te odločbe.

Člen 5

Ta odločba je naslovljena na Zvezno republiko Nemčijo.

V Bruslju, dne 20. julija 2005

Za Komisijo
Mariann FISCHER BOEL
Članica Komisije

(Akti, sprejeti v skladu z naslovom V Pogodbe o Evropski uniji)

SKLEP POLITIČNEGA IN VARNOSTNEGA ODBORA EUPOL KINSHASA/2/2005
z dne 22. novembra 2005
o podaljšanju mandata vodje Policijske misije EU v Kinšasi (DRK) EUPOL „Kinshasa“
(2005/921/SZVP)

POLITIČNI IN VARNOSTNI ODBOR JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 25(3) Pogodbe,

ob upoštevanju Skupnega ukrepa Sveta 2004/847/SZVP z dne 9. decembra 2004 o Policijski misiji Evropske unije v Kinšasi (DRK) v zvezi z združeno policijsko enoto (EUPOL „Kinshasa“) ⁽¹⁾, in zlasti členov 5 in 8 Skupnega ukrepa,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Politični in varnostni odbor je 9. decembra 2004 sprejel Sklep EUPOL Kinshasa/1/2004 ⁽²⁾ o imenovanju g. Adília Custódia za vodjo misije EUPOL „Kinshasa“.
- (2) Navedeni sklep preneha veljati 31. decembra 2005.
- (3) Svet se je 7. novembra 2005 strinjal s podaljšanjem misije EUPOL „Kinshasa“ za nadaljnjih 12 mesecev.
- (4) Generalni sekretar/visoki predstavnik je predlagal, da se mandat g. Adília Custódia, vodje misije EUPOL „Kinshasa“, podaljša do konca misije.

- (5) Mandat vodje misije EUPOL „Kinshasa“ je zato treba podaljšati do konca misije –

SKLENIL:

Člen 1

Mandat g. Adília Custódia, vodje misije EUPOL „Kinshasa“, se podaljša do konca misije.

Člen 2

Ta sklep začne veljati z dnem sprejetja.

Uporablja se do konca misije EUPOL „Kinshasa“.

V Bruslju, 22. novembra 2005

Za Politični in varnostni odbor
Predsednik
J. KING

⁽¹⁾ UL L 367, 14.12.2004, str. 30.

⁽²⁾ UL L 396, 31.12.2004, str. 61.

SKLEP POLITIČNEGA IN VARNOSTNEGA ODBORA EUPM/1/2005**z dne 25. novembra 2005****o imenovanju vodje misije/policijskega komisarja Policijske misije Evropske unije (EUPM) v Bosni in Hercegovini (BiH)**

(2005/922/SZVP)

POLITIČNI IN VARNOSTNI ODBOR JE –

SKLENIL:

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti tretjega odstavka člena 25 Pogodbe,

Člen 1

G. Vizenzo Coppola se z učinkom od dneva začetka delovanja misije imenuje za vodjo misije/policijskega komisarja Policijske misije Evropske unije (EUPM) v Bosni in Hercegovini (BiH). Do tega datuma deluje kot vodja enote za načrtovanje.

ob upoštevanju Skupnega ukrepa Sveta 2005/824/SZVP z dne 24. novembra 2005 ⁽¹⁾ o Policijski misiji Evropske unije (EUPM) v Bosni in Hercegovini (BiH), in zlasti člena 9(1) Skupnega ukrepa,

Člen 2

ob upoštevanju naslednjega:

Ta sklep začne učinkovati na dan sprejetja.

(1) Člen 9(1) Skupnega ukrepa 2005/824/SZVP določa, da Svet pooblasti Politični in varnostni odbor za sprejemanje ustreznih odločitev v skladu s členom 25 Pogodbe, vključno z odločitvijo, da na predlog generalnega sekretarja/visokega predstavnika imenuje vodjo misije/policijskega komisarja.

Uporablja se do 31. decembra 2006.

(2) Generalni sekretar/visoki predstavnik je predlagal, da se imenuje g. Vicenza Coppolo –

V Bruslju, 25. novembra 2005

Za Politični in varnostni odbor

Predsednik

J. KING

⁽¹⁾ UL L 307, 25.11.2005, str. 55.

POPRAVKI**Popravek Uredbe Komisije (ES) št. 2084/2005 z dne 19. decembra 2005 o uvoznih dovoljenjih za proizvode iz govejega in telečjega mesa s poreklom iz Bocvane, Kenije, Madagaskarja, Svazija, Zimbabveja in Namibije**

(Uradni list Evropske unije L 333 z dne 20. decembra 2005)

Na strani 30, v členu 1, v alineji:

namesto: „— 34 t s poreklom iz Bocvane“,

beri: „— 34,1 t s poreklom iz Bocvane“.
